

ADAMUS® SAINT-GERMAIN

Szárnyak Sorozat

5.Shoud
2018. január 6.

CRIMSON CIRCLE

ADAMUS[®] SAINT-GERMAIN

5. Shoud

Elhangzott a Bíbor Körben 2018. január 6-án,
Louisvilleben, Coloradoban (USA)

Főszerepben:

Adamus[®] Geoffrey Hoppe csatornázásában
asszisztens: Linda Hoppe

Kérjük, terjessze szabadon ezt a szöveget, teljes egészében, ezen megjegyzésekkel együtt, nem kereskedelmi jelleggel, díjmentesen. Minden egyéb felhasználás írásban jóváhagyandó Geoffrey Hoppe, Golden, Colorado által

Kapcsolatok megtekintése a www.crimsoncircle.com weboldalon

© Minden jog fenntartva. 2018. Geoffrey Hoppe
Golden, Colorado USA 80403

A magyar változatot fordította: Telegdi Ildikó
Magyar nyelvi lektor és szerkesztő: Thomázy Tímea

Shaumbra fotók

További fotók megtekintése [itt](#)

**Hallgassa meg ennek a Soudnak az audioját, vagy nézze meg a videoját angolul
itt [Shoud online](#) vagy nézze meg **MAGYARUL** itt [Magyar Shoud Online](#).**

Adamus® Saint-Germain

5. Shoud

FONTOS MEGJEGYZÉS: Ez az információ talán nem számodra készült kivéve, ha teljes felelősséget vállalsz az életedért és a teremtésedért.

* * *

Vagyok, Aki Vagyok, a Szuverén Birodalom Adamusa.

Vegyünk egy mély lélegzetet, miközben köszöntjük az új évet, 2018-at! Azt mondanám, hogy ez az év is a szétválás éve lesz! Nem igazán fog különbözni a tavalyi évtől! (valaki szarkasztikusan azt mondja, hogy „Juhéj!”) Juhéj! (valaki más azt mondja, hogy „Hu-húúú!” – nevetések)

Ez az év ismét a szétválás éve

Mi fog az idén szétválni? A régi maskulin/feminin, Ízisz/Ádám energiák hatalmas elengedését láttátok az elmúlt évben. Sőt, tavaly csináltuk meg az Ádám sebe anyagot. Nagyrészt megtörténtek a saját elengedéseink, aztán pedig ugyanezt kezdtétek látni az egész világon. Igen, és ez még csak a kezdet.

Tehát ez szétválás mire lesz hatással az idén? Linda, kérlek vidd a mikrofont!

LINDA: Te jó ég!

ADAMUS: Muszáj ezt felvennünk, hogy egy év múlva vissza tudjuk nézni!

LINDA: Az emberek már le akarnak engem fizetni, hogy ne adjam oda nekik a mikrofont! (nevetés)

ADAMUS: (nevetve) Fogadd el a pénzüket, és attól ugyanúgy add nekik oda a mikrofont!

LINDA: Rendben. Rendben.

ADAMUS: Tehát milyen további szétválásokra lehet számítani? Te hogyan látod, mi fog még szétesni ebben az évben, saját magadon kívül? (nevetések) Ez nem korrekt válasz.

ANDY: Az idén szerintem még jobban kiborul a bili, még nagyobb lesz a zűrzavar.

LINDA: Most a marihuánáról beszélsz? *(angolul ugyanaz a szó jelenti a marihuánát is)*

ADAMUS: Az biztos. És már látom is, hogy jön a takarító brigád, és...

ANDY: Igen! Igen!

ADAMUS: Igen, de mégis mondj erre egy konkrét példát! Igen, kiborul a bili. És ez Colorado-ban nagyon is helyénvaló. (nevetés, mivel a marihuána használata engedélyezett Colorado-ban) De mondj egy konkrét példát! Milyen csoportot érint ez? És a világ melyik részén? Milyen intézményt érint? Mi fog szétesni?

ANDY: Szerintem elég jó esélye van annak, hogy pénzügyi változásokat fogunk látni. Szerintem a Jegybank bajban van.

ADAMUS: De milyen értelemben? Úgy értem, ez adott. De milyen értelemben? Felfelé vagy lefelé?

ANDY: Szerintem szemtanúi leszünk néhány pénzügyi összeomlásnak az idén.

ADAMUS: Néhánynak vagy pedig egy teljes összeomlásnak?

ANDY: Talán egy teljesnek, mert mindennek ez az alapja.

ADAMUS: Igen.

ANDY: A Jegybank.

ADAMUS: Nem, nem igazán.

ANDY: De valamennyire mégis.

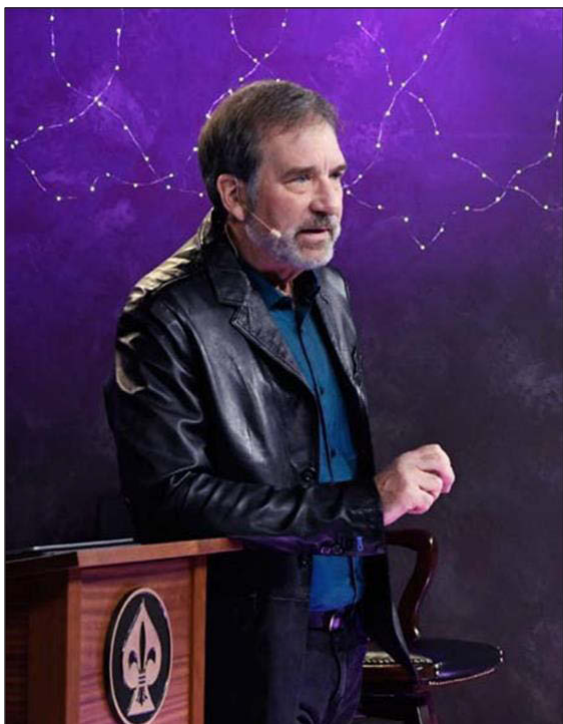
ADAMUS: Nem, nem.

ANDY: Valamennyire.

ADAMUS: Akkor itt most álljunk is meg! Ennek az egésznek az alapja a bizalom és a hülyeség. (nevetés)

ANDY: Igen.

ADAMUS: Ez így igaz. A világ pénzügyi rendszerei ezen a két dologon alapulnak, és ez a kettő pedig kéz a kézben együtt jár. Ha elég hülye vagy ostoba vagy, akkor bízol olyankor is, amikor talán nem kellene. Máskor pedig pont a bizalom az, ami megengedi neked, hogy egy kicsit hülye legyél, és ez rendben is van. De ez egy kölcsönös bizalom. És igazából nincs mögötte semmi. Valaha ez másként volt, hiszen réges-régen meg volt erre a fedezet disznók, tehének, kecskék és bárányok formájában. De manapság már nincs mögötte semmi. Tehát kizárólag csak a bizalom az alapja. Így aztán az egekbe szökhet – és még csak nem is mesterségesen. Tehát magasra szárnyalhat, és ugyanolyan érvényes marad – vagy pedig nagyon-nagyot zuhanhat, mert az egésznek a bizalom az alapja. És jelenleg rendelkezik egy beépített mechanizmussal, ami nem engedi meg, hogy túlságosan mélyre és túlságosan gyorsan zuhanjon, bár ez attól még megtörténhet. De ebben az évben nem látom ennek a bekövetkeztét.

ANDY: Értem.

ADAMUS: Nem látom ezt. Nem. Legalábbis nem most. Más dolgok fogják ezt megelőzni. De nagyra értékelem a meglátásodat.

ANDY: Ez pusztán egy gondolat volt a részemről.

ADAMUS: Pusztán egy gondolat. (Andy nevet) És tudod, itt a Bíbor Körben az összes gondolat nos, hát nem olyan, mint Adamus gondolatai. (nevetnek) Köszönöm. De igazad van, mert lényegében 2018-nál egy kicsikét tovább mentél a jövőben. Kicsikét tovább láttál. És ezért jött ez a válaszod.

Az idén a szétválással mi fog még szétesni?

LINDA: Adamus, egyáltalán létezik olyan, hogy valaki helyes választ adjon neked? (Adamus vállat von, amit nagy nevetés követ) Oké, nem akarok itt senkit se elijeszteni, de valószínűleg igazam van. Akkor menjünk most ide!

ADAMUS: Igen, létezik, és nagyon is hajlandó vagyok azt elismerni.

LINDA: Oké. Oké.

ADAMUS: Sőt, akár még fizetni is hajlandó vagyok a jó válaszokért. Cauldre, hol a készpénzed? (üresek a zsebei)

LINDA: Sajnálom.

ADAMUS: Tehát a pénzügyek alapját a bizalom képezi. Bízz bennem, hogy megkapod a pénzt. (még nagyobb nevetés) Jó.

NANCY: Azt látom magamban, hogy egyre inkább elkülönülök a régi dolgoktól.

ADAMUS: A régi dolgoktól. Oké. Konkrétan mire gondolsz?

NANCY: Hát, a régi problémákra.

ADAMUS: A régi problémákra. Na igen, erről később majd beszélni fogok. (Nancy nevet) Ez most komoly. Ma a későbbiekben beszélni fogok erről. Jó. Mi van még? Mi van még? Ezt most filmre vesszük a jövő év kedvéért.

LINDA: Ú, ez kockázatos.

ADAMUS: Ugyan már! Ráadásul kapsz tőlem 20 dollárt, amennyiben tényleg tetszik a válaszod.

LINDA: Érezni, érezni, érezni...oké.

ADAMUS: Vagy egy kötelezvényt.

LINDA: Itt.

ADAMUS: Oké. Tehát mi fog még szétesni az idén? Láttátok a maszkulin/feminin energiák széthullásának a kezdetét, ami bámulatos volt. Olyan volt, mintha egy focimeccset néztem volna az aréna tetőjéről, és onnan fentről láttam az egészet, és annyira jó volt látni, hogy ez történik, hiszen már olyan régóta esedékes volt. Mi fog még szétesni az idén?

SCOTT: Az elmúlt hónap óta egyre csak azt érzem, hogy várd a váratlant!

ADAMUS: Hát igen, manapság ilyen a Shaumbra élete, tudod...

SCOTT: Igen.

ADAMUS: Oké. Erről is fogunk ma beszélni.

SCOTT: Oké.

ADAMUS: A kettőtökét összehozzuk egymással. Látjátok? Így teremtetek meg egy Shoud-ot.

Ha már a váratlanról van szó, ezt már korábban is elmondtam, hogy a Shoud alkalmával az történik, hogy összehozzuk egymással az összes energiát. Ebben benne vagyok én is. Benne van Cauldre, Linda, a stáb, és akik személyesen itt vagytok. És benne vagytok ti is mindannyian, akik most online néztek minket. Ebből áll össze egy Shoud. Azt hittétek, hogy akkor ez talán úgy áll össze, hogy egyharmad részben benne vagyok én, egyharmad részben benne van Cauldre, Linda és a stáb, és egyharmad részben pedig benne van a Shaumbra. De ez nem így van! Ez 100%-ban Adamus ma.

LINDA: Óóó! Ááá!

ADAMUS: Megengednéd, hogy befejezzem a mondatot? (nevetés) Ma 100% Adamus. 100 % Geoffrey, Linda és a stáb. És 100% Shaumbra. Hogyan lehetséges ez? Ez 300 %, vagy még annál is több. Hát, ide tartunk. Minden változik.

Emlékeztek arra, amikor úgy egy évvel azt mondtam az egyik Shoudban, hogy minden – akkor ezt ma kölcsönkérem. Nem az iPad-et, hanem a pódiumot. Emlékeztek arra, hogy azt mondtam, hogy minden új lesz? Minden új lesz. Ez egy érdekes ellentmondás, mert minden új lesz ugyan, mégis úgy fog tűnni, mintha minden ugyanolyan maradna. És pontosan ez az, amire különös figyelmet kell fordítanotok, amikor úgy tűnik, hogy minden ugyanolyan, mint volt. Minden nap – az időjárás, a hírek, a többi ember, a megszokásaid, és minden ilyen dolog – úgy tűnik, hogy nem változik semmi, de ekkor állj meg, és vegyél egy mély lélegzetet, mert valami történik. Minden új lesz, és ez nem egy ellentmondás. És erről máris beszélni fogok.

De előtte kérek még egy pár választ! Mi fog szétesni? Mi az a dolog ebben az évben konkrétan szét fog menni?

TAD: Én azt látom, hogy a kormány fog felrobbanni.

ADAMUS: Igen.

TAD: Olyan ez, mintha az egész egy kirakós lenne, és a kirakós darabkái összevissza, szanaszét lennének. És lesznek, amik elégnak. És olyanok is lesznek, amik...

ADAMUS: Mondj erre egy példát! Azt akarod mondani, hogy a kormány egészen egyszerűen befejezi a munkát? Mintha valaha is dolgoztak volna. (nevetés)

TAD: Nem, én úgy értettem, hogy az olyan, mint egy gyár, ahol az emberek...

ADAMUS: Adót fognak emelni?

TAD: Én azt mondom, hogy az lesz, hogy mindenkinek lehúzzák a gatyáját, mindenre fény fog derülni és....

ADAMUS: Ezt talán legközelebb meg kellene csinálnunk. A következő Shoudban akkor mindannyian...

LINDA: Nem!

TAD: Csak mind csak megmutatjuk a fenekünket.

ADAMUS: Igen, mind megmutatjuk a fenekünket.

TAD: Csak közszemlére tesszük a fenekünket.

LINDA: Tegyük úgy, mintha megtettük volna és ne csináljunk ilyet!

ADAMUS: Nekem tetszik ez az ötlet! Oké. De mindenki legyen szíves tiszta alsóneműt viselni! (nevetések) Oké, a kormány.

TAD: Az az érzésem, hogy mindenre fény fog derülni.

ADAMUS: Igen.

TAD: És tudod, meg lesz a századik majom és...

ADAMUS: De most tényleg, az emberek mit csinálnának a kormány nélkül?

TAD: Hát azt, amit csak akarnak.

ADAMUS: Nem. Én azt mondom, hogy sokszor a kormány a gonosztevő, de számomra a kormány az emberek tudatosságát képviseli vagy tükrözi – a hozzá nem értést, annak a képességnek a hiányát, hogy bármit is elvégezzenek, és temérdek sok törvényt és szabályzatot léptetnek életbe. Az emberek imádják a törvényeiket meg a szabályozásaikat, kezdve saját magaddal. És ez egyszerűen csak kiterjed a kormányba. Szóval igen, a kormány nem egy gonosztevő. A kormány te vagy - ti vagytok.

Van még valami, amit hozzá szeretnél fűzni a kormányhoz?

TAD: Nem. Ez egyszerűen csak változik, és szerintem ebben a mi országunk vezeti az utat, hogy a dolgok a felszínre kerülnek. És remélhetőleg az a borzalmas dolog, ami most folyik, valami jobbra fog fordulni.

ADAMUS: Vagy mégsem.

TAD: Vagy mégsem.

ADAMUS: Vagy mégsem.

TAD: Tényleg? Rosszabb lesz?

ADAMUS: Ja, nem, nem! Valójában – és most nevetek – olyan sok szépség van ebben, és én figyelem, amit teremtettél, de még nem merítetted bele magad, és nem úszkálsz benne. De erről is

mindjárt beszélni fogok!

TAD: És ennek a gatyalehúzáshoz van köze?

ADAMUS: Az is benne van.

TAD: Oké.

ADAMUS: Ez az egész összefügg.

TAD: Oké.

ADAMUS: Még egy választ kérek! Mi fog az idén történni? Néhányan eléggé egyoldalú képzelőerővel rendelkeztek.

MARY SUE: Én azok között az emberek között látom a szétválást, akik ott kuporognak a családjukban és a csoportjaikban, onnan várva a védelmet, és azok között, akik hajlandók abból kiszállni.

ADAMUS: Lényegében nagyon helyes nyomon jársz bizonyos értelemben. Én ezt egy kicsit másképp mondanám. Vannak olyanok, akik lényegében benne maradnak egy olyan dimenzióban, ami nem változik, mert nem akarják, hogy megváltozzon. És továbbra is ott lesznek számukra a kormányok, mert szükségük van rá. És tényleg nem fejlődnek semmit, és a világuk tele van szürkeséggel és sok-sok gyűlölettel, meg ehhez hasonló dolgokkal, és ez továbbra is ilyen lesz számukra. És nem csak az Új Föld fog létezni, amiről a tavalyi ProGnost-ban beszéltünk, hanem a létezésnek sok különféle rétege vagy szintje fog létezni. Ez már most is így van, csak most még nehéz ezt elismerni vagy felismerni. De ez egyre egyértelműbb lesz.

Szóval azt mondom, hogy ez a bolygó nagyon-nagyon rétegzett lesz, sok rétegből fog állni. Per pillanat még nagyon egysíkú. Tudjátok, most még mindenki ugyanabban az óriási pöcegödörben van benne, persze akadnak ebben eltérések. Vannak, akik mélyebben benne vannak, és vannak, akik fent, a felszínén élnek. Vannak, akiknek egy kicsivel jobb. És most azt fogjátok látni, hogy a dolgok tényleg elkezdnek átváltani egy multidimenzionális valósággá egy olyan módon, amit korábban még elképzelni is nehéz lett volna.

Én azt mondanám erre az évre gyakorlati szinten – tavaly ugye azt láttuk, hogy a maszkulin/feminin, az Ízisz és Ádám szerepek tényleg elkezdtek megváltozni, és ugye ez nagy vádaskodással kezdődött el, és itt van ez a mozgalom, mi is a neve?

LINDA: „Me Too” – „velem is megtörtént.”

ADAMUS: Igen, és mindenhol megjelent ez a „Me Too – velem is megtörtént” – mozgalom, aminek a lényege a szégyenérzetből való kiszállás. Számomra ez rendkívüli fontossággal bír a nők

számára, a feminin energia számára, még abban az esetben is, ha férfi vagy, hogy kiszállj abból, hogy

együtt élj a szégyenérzettel emberként, és olyan dolgok miatt érezz szégyent, amit mások tettek veled, erőszakoltak rád. És Shaumbra, ezt lássátok meg a saját életetekben. Ti is szégyent éreztetek, még csak nem is feltétlenül a szexualitás, vagy a maszkulin/feminin miatt, de szégyent éreztetek olyan dolgok miatt, amik megtörténtek az életetekben, és most már bátrak és merészek vagytok ahhoz, hogy azt mondjátok, hogy „Elég volt! Elég volt! Ezt többet nem fogjuk eltűrni!” – Tülléptek a büntudaton és a szégyenen!

Ez a két dolog – a szégyen és a büntudat – talán mindennek a legnagyobb megakadályozói! Tényleg visszafognak titeket. Elnyomnak benneteket. Démonok, amik lenyomva tartanak titeket, ami miatt büntudatot éreztetek, és nincsenek jó érzéseitek saját magatokkal kapcsolatosan.

Tehát tavaly, 2017-ben ez végül ez a felszínre tudott jönni, azt mondva, hogy „Elég volt! Elég volt abból a maszkulin elnyomásból és bántalmazásból!” Ezt többé nem fogjuk elfogadni, és hajlandók vagyunk előlépni és azt mondani, hogy „Igen, engem bántalmaztak. Elnyomtak, korlátoztak, kényszerítettek. Sőt, meg is erőszakoltak, és ezt többé már nem fogom hagyni.” – Ez egy hatalmas áttörés volt.

Nem akarom ezzel azt mondani, hogy mindez csak azért történt, mert jó mélyen belemerültünk az Ádám és az Ízisz energiákba, hogy igazán felfedezzük azokat, mert én ezt egy nagyon is pontos történetnek tartom a maszkulinról és a femininről. És ha eddig még nem nyílt alkalmad meghallgatni az [Ádám sebe anyagot](#), akkor tedd meg. Mert nagyon egyértelműen elmagyarázza, hogy valójában mi is történik, és nem vádaskodással, nem áldozati tudatossággal, hanem azt mondva, hogy „Ez az, ami történik.”

Tehát 2018-ra vonatkozóan az az érzésem, és ez nem egy jövendölés, hanem egyszerűen csak beleérzek az energia mozgásokba, a magas valószínűséggel rendelkező energia mozgásokba – és a következő dolog, amit szét fog robbanni, az egyház lesz. Nem az összes vallásról van itt szó, de elég sokról, és ugyan ezek a típusú dolgok jönnek majd felszínre: rossz pénzügyi kezelés, még több szexuális visszaélés, bántalmazás jelenik meg a hírekben – és ezzel egy időben sok különböző dologra derül fény az egyházakkal kapcsolatosan. Kiderül majd, hogy az egyház sok tanítása, tantétele és története hamis. Léteznek jelenleg olyan könyvek, amik azt állítják, hogy van valami, ami fel fog bukkanni, ami aztán egy jókora kérdőjelet fog tenni az egyházakra, az általuk használt hatalomra és kontrollra, irányításra vonatkozóan, és ez az egész fel fog robbanni. És ez hatalmas félelmet fog okozni a bolygón, mert az emberek az egyházakra számítanak, az egyházakban bíznak. Olyan ez, mint egy hatalmas komfort érzet számukra, és közben jó nagy félelem is ezzel egy időben. Ez egy elég furá párosítás, de az emberek az egyházra támaszkodnak, abba helyezik bele a bizalmukat.

És fel tudjátok fogni, hogy ez az egész Isten fogalom viszonylag új, mindössze úgy 5000 éves, itt most az egyetlen Isten elképzeléséről beszélek. Az atlantisziak – ti – nagyon csekély tudatossággal bírtak – ha egyáltalán volt fogalmuk – Istenről. Tudom, hogy ezt most nehéz elképzelni. És sokszor a New Age-esek azért gyűlnek össze, hogy visszatérjenek Atlantiszba, Lemúriába és az őslakos törzsekhez, mert azt hiszik, hogy az emberek akkoriban elképesztő bölcsességgel bírtak – de ez nem így volt. Akkoriban más volt a helyzet, és egy másfajta tisztelettel adóztak a hiedelmek előtt, azok más alapokra helyeződtek – de tényleg nagyon kevés tudatossággal bírtak Isten felől. És csak úgy 5000 évvel ezelőtt történt, hogy ez az elképzelés mondhatni végigszárguldott az egész bolygón, és ez most meg fog változni.

És hogy még egy lépéssel tovább menjek, nem csak ez a hatalmon alapuló maszkulin egyház fog ebben az évben megváltozni, ahogy fény derül a dolgokra, hanem a Szellem vagy Isten megértése és meg fog változni, és ez bizony kemény diónak fog bizonyulni jó pár ember számára. Mert annyira mélyen beléjük vésődtek az egyházi dogmák már hosszú életek óta – és ne feledjétek, ti is onnan jöttetek – a bűnök és Jézus világából, pedig Jézusnak ez az egész története teljesen pontatlan. Tehát ez az egész Isten fogalom változni fog, aminek aztán meg lesz a maga gyűrűző hatása minden másra is.

Tehát ez az én előrejelzésem erre az évre vonatkozóan. Nagyon sok egyházi aktivitást fogtok látni. Itt az ideje most már annak, hogy az a tudatosság megváltozzon, de ez a váltás sokkal nehezebb lesz, mint ami az Ízisz és Ádám energiáinak az átváltása. Mert a vallás tudatossága nagyon mélyen bele van vésődve az emberekbe, ami végigmegy az egész ősi vérvonalon, és az elmúlt életek vonalán is. Teljesen bele van ivódva az emberekbe.

Ismételten, vegyétek szemügyre az egyház dinamikáit, nem az összes egyházzól beszélek most, csak a legtöbbről – mind a hatalmon alapszik, maszkulin, anyagilag motivált, elnyomó, elnyomást gyakorol a bűnön keresztül – és ez többé már nem fog működni. Egyszerűen csak nem fog működni. Nos, akkor ezt most átfogalmazom. Azok, akik továbbra is ehhez ragaszkodnak, ők a valóságnak egy másik szintjén és másik rétegében fognak élni. Látni fogtok egy hasadást, egy változást a valóság különféle rétegeiben.

Ne feledjétek miről beszéltem tavaly a [ProGnost](#)-on – a két Földről, és arról, hogy ezek nem fognak összeolvadni egymással. Szinte már szomorú lenne, ha ez mégis megtörténne, hiszen akkor arról lenne szó, hogy mindent magába foglalna lineárisan/egysíkúan. Most viszont a sok különböző valóság megnyílását fogjuk látni. Sokan elszomorodtak, amikor azt mondtam, hogy az Új Föld és a Régi Föld nem fog egymással összeolvadni. De nézzétek csak meg, hogy ez mit is jelent valójában – potenciált jelent a valóság sok különféle rétegére.

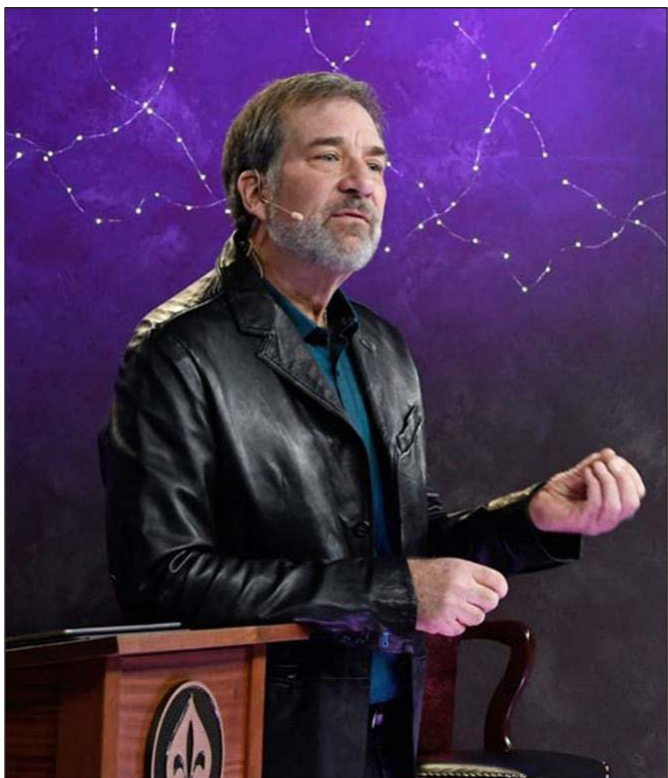
És amikor valaki újra inkarnálódik a következő életébe, akkor most már nem arról van szó, hogy

egyszerűen csak visszatér a Földre. A kérdés az lesz, hogy melyik Földre szeretnél visszatérni? Melyik Földre akarsz visszatérni? Arra, amelyiket lényegében a régi vallások uralják? Arra a Földre, hol alapvetően a bűnözés és a szenvedés energiái találhatóak? Vagy egy olyan Földre szeretnél menni, ami a kiterjedés és a bölcsesség energiáival bír? Mert sok Föld lesz. És most ne a világűr értelmében gondold erre! Mert ez mind pontosan itt létezik. Ez mind azon belül található, amit a Most pillanatának hívunk. Mind pontosan itt létezik, és mindegyik igaz, mindegyik valóságos.

A legtöbb ember soha nem fogja látni a másik Földet. Vagyis, ha azt választod, hogy arra a Földre térsz vissza, ahol a vallás, a kormány és a pénz ural mindent, ahol jelen van a hatalom, és még mindig a maszkulin kontroll a domináns, akkor nem leszel tudatában a többi Földnek, ahol a bőség még csak szóba sem kerül, és ahol a biológia nem jelenti az egyik legnagyobb félelmedet. Akkor egy olyan helyre mész, ahol rálátásod van az összes többi útra, ahol tudatában vagy az összes többi rétegnek és szintnek, de amit te választasz, oda azért mész, hogy teremtő legyél. Vagy elmehetsz wellnessezni az Új Földre. Egyszerűen csak egy egész életen át wellnesszezhetesz ott. Ami nem is olyan rossz. Nem olyan rossz.

Akkor most erre vegyünk egy mély lélegzetet!

A Shaumbra bölcsessége

Sokszor azzal kezdem az összejöveteleinket, hogy felteszek nektek egy kérdést. Mert az itt a teremben, és online is beindítja az energiákat. Kivétel nélkül mindannyian elkezdtek elmélkedni a kérdésemre, és a potenciális válaszaitokon, aztán meg irtózatosan elkezdtek azon aggódni, hogy Linda ne hagyja neked adja oda a mikrofont! Vagytok egy kevesen olyanok is, akik tényleg meg akarjátok kapni a mikrofont, de mégis azt mondjátok, hogy „Jaj, nem! Nem akarom a mikrofont!” – Én akkor is szeretem ezt, mert stimulálja az energiát. És ez nem a Mesterek bölcsességéről, hanem a Shaumbra bölcsességéről szól.

És szeretnék egy új címet adni ennek a nyitó résznek, mégpedig azt, hogy Shaumbra bölcsesség vagy potenciális bölcsesség. (nevetés) És segítenetek kell nekem megmenteni a jó híremet. Mert sokat beszélek rólatok a Felemelkedett Mesterek Klubjában. Sok megbeszélés folyik – Hogy van a Shaumbra?

Hogy van a Shaumbra? – És erre mindig az a válaszom, hogy „Ó, nagyszerűen haladnak! Tényleg megértik a dolgokat. Sőt, néhányan még engem is jócskán megelőznek. Tudjátok egész egyszerűen fantasztikusak!” (nevetés) Tudjátok olyan vagyok, mint egy büszke nagyszülő. Nem olyan, mint egy büszke szülő, mert a szülők teljesen össze vannak zavarodva, de egy büszke nagyszülőként azt mondod, hogy „Ó, ebből a gyerekből elnök lesz vagy valami hasonló!” – Na nem Donald Trump-ra

gondoltam, csak...

Hadd lehessen büszke rátok! Adjatok nekem jó válaszokat! Adjátok a bölcsességeket, és ne csak a lineáris gondolataitokat! A bölcsességeket kérem. Tehát amikor felteszek egy kérdést, és érzed, hogy feléd ólálkodik a mikrofon, és látod, hogy az összes fény felkapcsolódik, és az összes kamera csak rád fókuszál, vegyél egy mély lélegzetet, és érezz bele a bölcsességbe, és ne csak a gondolataidba! Hogyan teszed ezt meg? Úgy, hogy egyszerűen csak veszel egy mély lélegzetet! – Itt Vagyok. A bölcsességemben vagyok. – És rá fogsz jönni, hogy a bölcsesség elérhető számodra, mert a Mester behozza az összes élet bölcsességét. És ez a bölcsesség igazából nem volt elérhető számodra, csak most nem régen vált elérhetővé. Most bejön a Mester és magával hozza azt a bölcsességet.

Kérem felkapcsolni a világítást, te pedig Linda kérlek indulj el a mikrofonnal, és máris érkezik az első kérdés!

LINDA: Én nem fogok ólálkodni.

ADAMUS: Oké, akkor érezz bele az energiákba, és add oda valakinek a mikrofont!

LINDA: A kérdés előtt?

ADAMUS: Igen, persze. Hát nem vicces így ez az egész? Előbb megkapod a mikrofont és csak utána jön a kérdés.

LINDA: Pásztázok, pásztázok.

ADAMUS: Ó, emelkedik a feszültség. A következő Shoudon kérek majd ehhez egy kis bevezető zenét. „A Shaumbra bölcsesség ideje!” – És igen, imádom rajtatok keresztül vetélkedőket nézni – Cauldre nem szereti ezeket. Pedig nagyon szórakoztató nézni ezeket. Tehát arról lehet itt szó, hogy lejátszom a saját vetélkedőmet veletek. – Itt az ideje a Shaumbra bölcsességnek!

Hiszel Istenben?

VINCE: Melyik Istenben?

ADAMUS: Jó válasz. Ding! Ding! Ding! Megszóal a helyes választ jelző berregés! Ilyen berregő hangra is szükségünk lesz a hanghatás kedvéért. Ez egy nagyon jó válasz. Azt nem tudom uram.

VINCE: Én abban hiszek, hogy mindannyian Istenek vagyunk. (a közönség elkezd morajlani, mert Adamus azt találta mondani, hogy „Nem tudom.” – Nagy nevetés tör ki, és taps, ahogy Adamus önként besétál a női mosdóba - büntetésként)

ADAMUS: Jaj, van bent valaki! Jujj!

LINDA: Várjál! Még nem voltál bent elég sokáig!

ADAMUS: Sajnálom! Sajnálom! De van bent valaki!

VINCE: Akik ezt most nem láttátok online...

ADAMUS: Valaki valami gusztustalan dolgot csinált éppen odabent.

VINCE: ...Geoffrey éppen most ment be a női wc-be...

ADAMUS: Ó! Pfuj!

VINCE: ...hogy letöltse a büntetését.

ADAMUS: Tényleg nagyon sajnálom asszonyom!

VINCE: Elnézést kérek, de Adamus ment oda.

ADAMUS: (nevetve) Hol is tartottunk, mielőtt el lettem volna gázosítva? (még nagyobb nevetés) Ez a nézőpontodon múlik.

VINCE: Igen, szerintem mindannyian istenek vagyunk.

ADAMUS: Rendben.

VINCENT: Minden Isten.

ADAMUS: Tehát akkor hiszel Istenben?

VINCE: Még a szikladarab is az, odakint a parkolóban.

ADAMUS: Hiszel Istenben.

VINCE: Ebben az értelemben igen.

ADAMUS: Rendben.

VINCE: De hogy hiszek-e egy olyan valakiben, aki irányít minket és törődik velünk? Nem.

ADAMUS: Talán csak egy kicsikét?

VINCE: Nem.

ADAMUS: Nem. És esetleg egy icipicit?

VINCE: Hát szerintem...

ADAMUS: Csak egy biztosítási kötvényként, ha mégis odakerülsz?

VINCE: Engem nem érdekel a biztosítási kötvény.

ADAMUS: Na igen. És akkor jön ez a Zeusz kinézetű fickó és azt mondja neked: -- Hé! Én vagyok az. Mit értesz ezalatt? Azt állítod, hogy Isten vagy? Azt állítod, hogy Isten vagy?!

VINCE: Naná, hogy az vagyok.

ADAMUS: Isten Vagyok. Jól van. Jó. Kérem tovább vinni a mikrofont. Hiszel Istenben? Hát nem nagyszerű módja ez annak, hogy elkezdjük ezt a Shaumbra bölcsesség show-t? Kérem a következőt!

LINDA: És másik kérdés jön? Vagy ugyanez a kérdés?

ADAMUS: Majd megtudjuk. Mi található a kettes számú ajtó mögött?

LINDA: Egy új személyhez megyek.

ADAMUS: Hiszel...

LINDA: Láttad azt a tekintetet?!

ADAMUS: Hiszel...megtennéd, hogy felállsz? Hiszel Istenben?

SHAUMBRA 1 (nő): Én abban hiszek, amit az előttem szóló úriember mondott. Hogy mindannyiunkban és mindenben ott él Isten egy-egy aspektusa.

ADAMUS: És mindenben. Oké. De úgy értem, hiszel Istenben? Szoktál imádkozni?

SHAUMBRA 1: Háát...

ADAMUS: Csak, amikor bajban vagy. Ez annyira Shaumbrás! (Adamus nevet) Mikor imádkoztál utoljára?

SHAUMBRA 1: Szerintem szoktam imádkozni, igen, szoktam.

ADAMUS: Minden nap?

SHAUMBRA 1: Igen, minden nap.

ADAMUS: Letérdelsz, mielőtt lefekszel aludni?

SHAUMBRA 1: Nem.

ADAMUS: Rózsakereszt?

SHAUMBRA 1: Nem.

ADAMUS: És milyen imát mondasz?

SHAUMBRA 1: A Felemelkedett Mesterekhez imádkozom, különféle... Azt nem tudom, hogy most akkor ezt imádkozásnak lehet-e nevezni, de hívni szoktam különféle entitásokat, akik...

ADAMUS: Várj egy kicsit, csak meg kell kérdeznem, hogy amikor egy Felemelkedett Mesterhez imádkozol, akkor melyiket részesíted előnyben? Úgy értem...(nevetések) Ki az, aki kedves...

LINDA: Hátsó szándékom van ezzel a kérdéssel.

ADAMUS: Melyik a legkedvesebb közülük?

SHAUMBRA: Hát az biztos, hogy te nagyon vicces vagy.

ADAMUS: Igen, igen.

SHAUMBRA 1: Szóval, ha vicces imát akarok, akkor téged hívlak.

ADAMUS: Soha senki nem mondta még rólam, hogy vicces vagyok. Kuthumi, az vicces, de én nem vagyok annyira vicces.

SHAUMBRA 1: Pedig sokat nevetek, miközben téged hallgatlak.

ADAMUS: Ó, csakugyan?

SHAUMBRA 1: Ezért hát vicces vagy.

ADAMUS: Biztos, vagy benne, hogy rólam beszélsz?

SHAUMBRA 1: Igen.

ADAMUS: Oké.

táncolni?

SHAUMBRA 1: Igen.

ADAMUS: Jó-jó. Most mosolyogsz. Ez jó. Tehát szoktál imádkozni. Milyen vallásban nevelkedtél?

SHAUMBRA: A baptista vallásban.

ADAMUS: Baptista. És szoktál táncolni?

SHAUMBRA 1: Ó, az nem volt megengedett.

ADAMUS: Tudom! És mostanában szoktál

SHAUMBRA: Igen, de nagyon rossz vagyok benne. Csak azért, mert nem igazán....

ADAMUS: Nem csodálom! Még mindig benned van az a baptista tánc dolog.

SHAUMBRA 1: Igen.

ADAMUS: Szerinted?

SHAUMBRA 1: Igen.

ADAMUS: Mit szoktál inni?

SHAUMBRA: Bármit, ami jól hangzik.

ADAMUS: Ami elérhető! (nevetés)

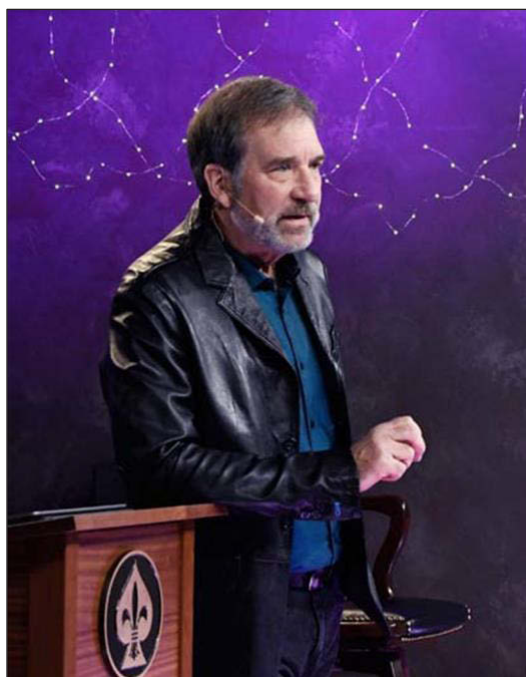
SHAUMBRA 1: A Margarita koktél nagyon finom.

ADAMUS: Margarita. Oké, jó. Igen.

ADAMUS: Tudod, azok a szabályok – ezért is mondom azt, hogy ennek az egyház dolognak tényleg véget kell már érnie. Azok a szabályok akkora marhaságok.

SHAUMBRA 1: Igen.

ADAMUS: Tudod, különbség van ám a jó erkölcsök, értékek, és az egészséges dolgok között, amit a

testedért teszel, és azok között a dolgok között, amiket akarsz, amiktől jobban élvezed az életet. De az egyház azt mondja neked, hogy nem szabad táncolnod. Miért, szerinted Jézus soha nem táncolt?! Jézus állandóan táncolt. Úgy értem az apostolok azt mondták neki, hogy „Fejezd már be a táncolást! Ül le, és írd meg valamit vagy mondj egy imát, csak csinálj már valamit! Taníts minket!” – És Jézus mindig táncolt. Tehát nem is értem, hogy ezt meg mégis honnan szedték!

Hiszel Istenben?

SHAUMBRA 1: A rövid válasz az, hogy igen.

ADAMUS: Oké.

SHAUMBRA 1: Oké.

ADAMUS: Igen, ez jó. Kérem a következőt! Köszönöm.

Köszönöm, hogy itt vagy.

SHAUMBRA 1: Köszönöm.

ADAMUS: Áh!

HORACE: Nem, nem hiszek Istenben.

ADAMUS: Nem hiszel benne.

HORACE: Nem.

ADAMUS: Oké. És miért nem?

HORACE: Volt egy élményem Norvégiában két évvel ezelőtt, amit azt hiszem kozmikus tudatnak hívnak.

ADAMUS: Igen. Ühüm.

HORACE: És láttam, hogy a testem tiszta fény, és körülöttem mindent fénynek láttam, és úgy éreztem, hogy a birtokában vagyok az összes válasznak.

ADAMUS: Igen.

HORACE: É a saját szobámban voltam, és lényegében meg sem mozdultam.

ADAMUS: Oké. És ennek mi köze van ahhoz, hogy hiszel-e Istenben?

HORACE: Nos, ez bebizonyította számomra, hogy én vagyok Isten.

ADAMUS: Á! De akkor mégis hiszel Istenben!

HORACE: Nem – úgy értem, találjunk erre egy másik szót, mert te most a szavakkal játszol.

ADAMUS: Még hogy én? (Adamus nevet) Nem, én pusztán feltettem egy emberi tömegtudatos kérdést, hogy hiszel-e Istenben? A válasz változatai már rajtad múlnak. Azt kérdezem, hiszel Istenben?

HORACE: Nem.

ADAMUS: Nem. Oké. És akkor miben hiszel?

HORACE: A tudatban.

ADAMUS: És mi a tudat?

HORACE: A bennem lévő tudatosság. A Jelenlét.

ADAMUS: Oké.

HORACE: Aminek most is tudatában vagyok.

ADAMUS: Igen. És ez lenne Isten?

HORACE: Nem, ez nem Isten.

ADAMUS: Nem Isten.

HORACE: Hát...

ADAMUS: Akkor egy magasabb fennhatóság?

HORACE: Nem, nincs fennhatóság.

ADAMUS: Nincs fennhatóság. Hm. Ezt el ne mondd az egyháznak!

HORACE: Miért van szükség fennhatóságra?

ADAMUS: Igen, igen. (nevetés) Milyen vallásban nőttél fel?

HORACE: Keresztény ortodox.

ADAMUS: Keresztény, oké.

HORACE: Bár ez sem teljesen igaz, mert inkább a templomon kívül maradtam, és a gyertyákkal játszadoztam.

ADAMUS: Ministráns fiú voltál?

HORACE: Nem, nem.

ADAMUS: Ó, csak játszadoztál a...

HORACE: Szerettem a tűzzel játszani.

ADAMUS: Szerettél a tűzzel játszani. (nevetés) Tehát akkor a válaszod a nem.

HORACE: Nem hiszek Istenben.

ADAMUS: Tehát ateista vagy.

HORACE: Nem. (nevetések)

ADAMUS: Akkor agnosztikus vagy?

HORACE: Nem sokat tudok az agnosztikusról.

LINDA: Lám! Lám! Ez nem egy fürdőszoba üzenet?

ADAMUS: Nem. Azt mondta, hogy „nem tud róla túl sokat”, és még folytatni akarta. De elengedem őt. Valaki bent van a mosdóban, és tényleg nagyon büdös van. Ma senkit nem fogok oda beküldeni. Remélem nem hallja, amit mondok. Még mindig bent van.

LINDA: Sandra van bent?

ADAMUS: Még mindig bent van. (A közönség azt mondja, hogy „Ó!”) Ó! Szegény Sandra, jaj, mikrofon van rajtam. Tehát nem vagy ateista.

HORACE: Nem.

ADAMUS: Akkor mi a fene vagy?

HORACE: Tudatos teremtő vagy.

ADAMUS: Ja, te vagy az „Új Gondolatos” fickók egyike. A liberális. „Semmi nem jó nekem a svédasztalon. Ezért meg kell csinálnom a sajátomat.” – Ugye?

HORACE: Mondhatni.

ADAMUS: Ez rendben van.

HORACE: Lehet, ha fel akarsz címkézni.

ADAMUS: Ha fel akarlak címkézni. Persze, persze. Akkor hát nincs döntés. Nem vagy benne biztos.

HORACE: Dehogynem, nagyon is döntöttem. Nem rakhatsz így rám szavakat.

ADAMUS: Pontosan! Pont ezt próbálok tenni. Megpróbállak mindannyiótokat felidegesíteni. Igen, igen.

LINDA: Jó munkát végzel.

ADAMUS: Jó ezzel kezdeni az új évet. Persze, persze, oké.

HORACE: Jó tanárom volt.

ADAMUS: Kapsz 20 dollárt. (nevetések) A hízélgés mindenhova eljuttat téged, ebben a teremben különösen.

HORACE. Nem hízelegtem.

ADAMUS: Írd ezt fel a teendők listájára! Tudom, de mégis hízelegésnek vettem. Ennek hízelegnie kellene neked, hogy én ezt hízelegésnek vettem. Kérem a következőt!

Hiszel Istenben? Igen, hátsó szándékom van ezzel a kérdéssel, úgy értem, ugyan már! Máskülönben nem is lennének itt.

SHAUMBRA 2: (nő) Úgy érzem, hogy az Isten fogalom nagyon régi és helytelenül lett használva. Nagyon elavult a tudathoz képest....

ADAMUS: Oké, rendben van. Akkor legyen Allah! (nevetések)

SHAUMBRA 2: Oké, akkor... azt hiszem nem hiszek abban a régi Istenben.

ADAMUS: YAHWE.

SHAUMBRA 2: Én a végtelen tudatban hiszek.

ADAMUS: Oké. És ezt hogyan magyaráznád el egy vak embernek?

SHAUMBRA 2: Hááát....

ADAMUS: A vakságnak ehhez semmi köze. Ez csak egy elterelés volt. (nevet) Hogyan magyaráznád ezt el egy átlagembernek?

SHAUMBRA 2: Egy belső éteri jelenléte a végtelen...

ADAMUS: (Adamus az ujjával köröz a fülénél, amivel arra akar utalni, hogy a hölgy megbolondult) Ezt gondolják majd: - Mi a fenéről beszél ez?

SHAUMBRA 2: Nos, hát ez egy belső...ha nem látod...de ezt egyébként sem látod. De ez egy belső Jelenlét érzés, ami túl van ezen a harmadik dimenzió.

ADAMUS: Az a gáz.

LINDA: Ó! (nevetés)

ADAMUS: Muszáj folytatnom a témát. Majd később komolyak leszünk.

LINDA: Oké.

ADAMUS: Muszáj fellazítanom benneteket, hogy aztán később majd a szart is kiverjem belőletek. Oké, akkor add meg nekem a tényleg rövid meghatározást, tudod, a lökhárítómatricás verziót. Végtelen tudat?

SHAUMBRA 2: Igen.

ADAMUS: Oké.

SHAUMBRA 2: Igen, végtelen.

ADAMUS: Oké, és feltennéd ezt a rendszámadra?

SHAUMBRA 2: Igen, hogyne.

ADAMUS: Oké, jó. Lényegében ez könnyű lenne. Rajzolnál nekem valamit?

LINDA: Gyere, csináld te!

ADAMUS: Nem, én nem szeretem a gépeket.

LINDA: Mit rajzoljak?

ADAMUS: Nem kedvelem a számítógépeiteket.

LINDA: Mit szeretnél?

ADAMUS: Azt szeretném, ha lerajzolnál valamit.

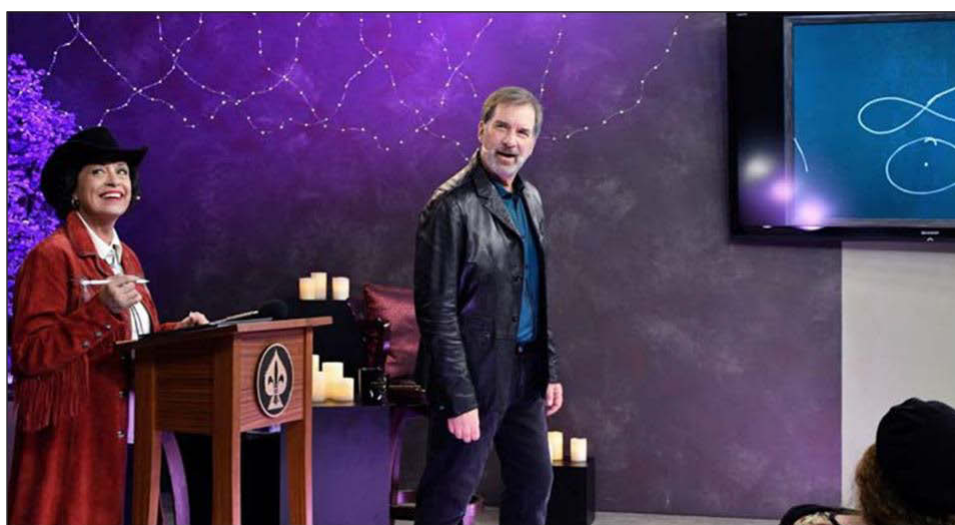
LINDA: Jó.

ADAMUS: Két szimbólumot, és...

LINDA: Ó, Istenem! Van Isten! (nevetés)

ADAMUS: És igazán művészeink rajzold le! Elsőként a végtelen jelét, tudod mi az.

LINDA: Szerintem igen.

ADAMUS: Úgy néz ki, mint egy lusta nyolcas.

LINDA: Egy pillanat.

ADAMUS: Egy fektetett nyolcas.

LINDA: Oké.

ADAMUS: És aztán pedig a tudat szimbólumát, ami egy kör, a közepén egy

ponttal. És ezt ráteheted a lökhárítóra.

LINDA: Ó, hát ez pont úgy néz ki, mint két cicit meg egy hasat. (Linda hangosan nevet és a közönség is nevet)

ADAMUS: Oké. Ezt tedd a fel, mint lökhárító matricát!

LINDA: Két cicit meg egy hasat?

ADAMUS: Vízszintesen rajzold le őket egymás mellé. Előbb a végtelen jelet, mellé pedig a

végtelen tudatot.

LINDA: Ó, hogy ettől meg akarsz szabadulni!
Oké.

ADAMUS: Igen.

LINDA: És akkor melyiket is akarod először?

ADAMUS: A végtelen jelet.

LINDA: Oké.

ADAMUS: Utána pedig a tudat jelét.

LINDA: Várj! Egy más mellé?

ADAMUS: Igen.

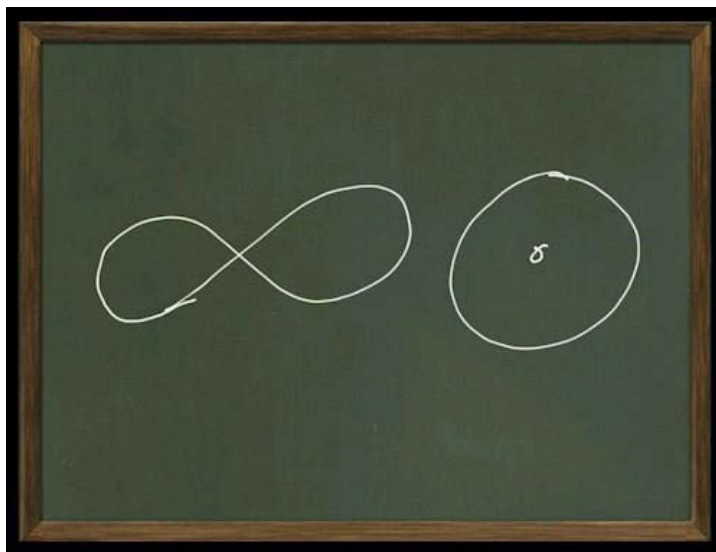
LINDA: Rendben.

ADAMUS: Igen, jó. És talán ti Shaumbrák alkothattok ebből valami igazán szépséges rajzot. Az nagyszerű lenne.

LINDA: Nem hinném.

ADAMUS: Végtelen tudat. Ez tetszik nekem. Oké, akkor még egy valakit kérek. Hiszel Istenben?

LINDA: Még valaki. Lássuk csak!

ADAMUS: Hiszel Istenben? Milyen csodálatos módja ez az új év kezdetének. Hiszel Istenben?

LINDA: Beleérzek ebbe. Valakinek szuper válasza van. Érzem. De kinek? Hadd lássam. Oké, várj!

ADAMUS: Ha hiszitek, ha nem ezzel céloom van. Hiszel Istenben?

SHAUMBRA 3: (nő) Isten egy címke, és én az energia végtelen intelligenciájában hiszek és egy Jelenlétben belül, amit belül lehet érezni, és ami leföldel, és... (szünetet tart) a szíved megnyitásában.

ADAMUS: Igen.

SHAUMBRA 3: Úgy hiszem, hogy a végtelen energia csak egy teremtés. Nem jó és nem rossz.

ADAMUS: Oké. És itt fent van? Úgy értem uralja az életed? Vezeti a sorsodat?

SHAUMBRA 3: Nem.

ADAMUS: Nem.

LINDA: Ugyan már! Ez egy egész jó válasz volt. (Linda tapsol)

SHAUMBRA 3: Ez kitaláció... mindenki.

ADAMUS: Isten az Egység?

SHAUMBRA 3: Mindenki energiája belemegy, és bárki leszedhet onnan információt. Ha van egy kérdésed, akkor ott megtalálod rá a választ. Nem te vagy az első, aki megteremt egy gondolatot...

ADAMUS: Ez pont úgy hangzik, mint az internet.

LINDA: Igen, mint a Google.

SHAUMBRA 3: Ez ijesztő, mert a végtelen intelligencia elnyomja az emberi elmét.

LINDA: Csak úgy, mint a Google Istene.

SHAUMBRA 3: Nem. (nevetések)

ADAMUS: Nos, talán mégis.

LINDA: Úgy néz ki.

ADAMUS: De a valódi egyszerű válaszdod mi? Hiszel Istenben? Igen vagy nem?

SHAUMBRA 3: Mondd el erről a te meghatározásodat, és aztán majd eldöntöm, hogy hiszek vagy nem.

ADAMUS: Nem, engem a te meghatározásod érdekel.

SHAUMBRA 3: Nekem nincs meghatározásom Istenről.

ADAMUS: Jó. És miért nincs?

SHAUMBRA 3: Mert a téméd sok év alatt annyira rosszul lett használva, és Isten régi meghatározása nem illik ahhoz, amit én hiszek.

ADAMUS: Oké.

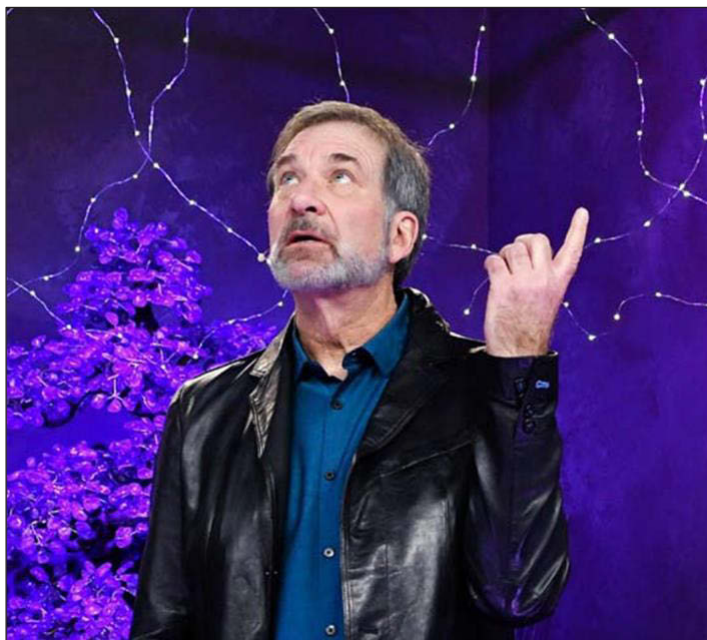
LINDA: Jól mondja.

ADAMUS: Igen, tetszik. Tisztaság, egyszerűség. Jó.

Istenen túl

Azért tettem fel ezt a kérdést a Shaumbra Bölcsesség részben az új év első Shoudján, mert azt látom, hogy ez az egész Istenkép elkezd szétesni. És rengeteg olyan ember van, aki, nagyon, de nagyon fél ettől, pedig jelenleg az egyik legjobb dolog, ami megtörténhet a bolygón az, hogy megváltozik az Istenről alkotott nézőpont.

Tudjátok nem volt ez rossz dolog, amikor ez az egész ki lett találva úgy 5000 évvel ezelőtt. Persze előtte is voltak már erre vonatkozó célzások, vagyis az 5000 év nem éles elválasztó vonal, mert a legelső emberek, akik ezzel foglalkoztak, ilyeneket mondtak, hogy „Létezik valami – tudjuk, hogy létezik valami az emberi tudaton és az emberi valóságon túl.” – És aztán elkezdtek felboncolni az állatokat és az embereket, meg minden mást is, hogy megtalálják azt a forrást.

És amikor sehhol sem találták, egy este, ahogy páran ott ültek a tábortűz körül, az egyik rangidős férfi, kicsit ittas volt, és elájult. És amikor magához tért és felnézett az égre, azt mondta, hogy „Á! Isten odafent van!” – És tudjátok ezt megelőzően, ha hiszitek, ha nem, az emberek még a csillagokat se látták. A csillagok persze mindig is ott voltak, de az emberek tényleg nem látták azokat. És ennek mondania kellene valamit nektek az emberi hiedelmekről és az emberi tudatosságról. Egy fickónak be kellett rúgnia és el kellett ájulnia, be kellett vernie a fejét egy sziklába, hogy hirtelen azt mondja, hogy „Csillagok vannak az égen!” – És akkor a többiek is felnéztek, és még egy pár ember szintén azt mondta, hogy „Tényleg! Nézzétek csak azokat a kis csillogó valamiket odafent!” Aztán még egy kevesen szintén elkezdtek azt látni, és aztán pár generáció múlva már mindenki látta odafent az égbolton a csillagokat, és azt mondták, hogy „Ott lakik Isten. Ott lakik a Szellem. Odafent.”

És aztán nagyon sok szellemet teremtettek mindenre, ami egyébként igaz is. Létezik a madarak szelleme, a nyulak szelleme, a fák szelleme, és bizonyos fajta fák szelleme. És ennek az összejövetelnek is meg van a maga szelleme, nem csak az itt jelenlévők, hanem az online nézők is beletartoznak ebbe, és ennek van egy szelleme, egy csoport energiája, ami nagyon is valóságos.

Mindennek meg van a maga bizonyos szelleme, akár itt ennek a pódiumnak is. Tudatában van saját magának, és ez egy réges-régi Tóbiás tanítás. Minden tudatában van saját magának. Ami nem jelenti azt, hogy okos. Nem jelenti azt, hogy teremtő, vagy, hogy rendelkezik lélekkel. Mindössze azt jelenti, hogy tudatában van saját magának, így aztán a szellem mindenben megtalálható. Egy családnak is meg van a maga szelleme, ahogy egy asztalnak is. Ezek a szellemnek a rendkívül sokféle formái, de ezek mondhatni a manifesztációk. Az energiák vagy a részecskék összerendezettsége ez, és tudatában van magának, annak, hogy egy kávéscsésze. És ez nagyon fontos. Rendkívül

fontos. Ami téged megkülönböztet ettől a kávécsészétől, az az, hogy te teremtői képességgel rendelkezel. Teremtő vagy.

Az emberek nagyon régóta ragaszkodnak az egyházakhoz és Istenhez. A katolikus egyháznak temérdek sok szentje van. Egyébként fizethetsz azért, hogy szent legyél. Szóval nagyon sok szentjük van, más egyházak pedig csak egyetlen, nagyon erős Istennel bírnak. Ugye ez változó, de ez az egész Istenkép meg fog változni, és kifejezetten ebben az évben a szemtanúi lesztek ennek a változásnak a kezdetének, ami majd tovább folytatódik a következő években is. De látni fogjátok az első valódi repedést az egyház tojásán. És ennek itt van az ideje. Tényleg itt van az ideje.

És ehhez hozzáfűzve mindannyian kivétel nélkül valóban úttörők vagytok. Kiléptetek a komfortzónátokból, és azt mondtátok, hogy „Itt van Isten, meg Jézus, meg mindenki más, akik előtt hódolnotok és vezekelnetek kell.” Kiléptetek abból a komfortzónából és azt mondtátok, hogy „Létezik valami” – neveztétek ezt tetszésetek szerint. Tudom, hogy nem szeretitek az „Isten” szót, ahogy én sem – „Létezik ott valami”.

És utána meg küzdünk itt azzal, hogy megpróbáljuk ezt meghatározni, szavakba foglalni, és a trükk pedig az, hogy erre nincsenek szavak, amivel meg lehetne határozni. Bármi, amit az ember tesz arra vonatkozóan, hogy meghatározza Istent, az szinte rögtön végtelenül kevesebb annál, akár Istennek vagy Szellemnek hívod. Én Theo-nak, az Örök Egynek hívom, de meg se próbálom ezen túlmenően meghatározni. Nem mondok olyanokat, hogy hol lakik, hogy milyen hatalmas, semmi ilyesmit nem mondok, csak azt, hogy ez tulajdonképpen az Én Örök Eggye.

Istent megpróbálni meghatározni igazságtalanság. Mert ez képtelenség. Szerintem Tóbiás mondta még valamikor régen, hogy meg se próbáld! A Szellem, Theo, Isten egy tapasztalás, és ennyi. Soha nem lehet meghatározni. A zsidó vallás ezt megértette. Ők álltak elő a Jahve névvel, aminek a jelentése, az, amit soha nem lenne szabad meghatározni. Jahve. És aztán mindenki ezt a szót használta Isten helyett, majd később ez is meghíúsult.

De ez mindössze egy tapasztalás, és ezt különböző mértékben meg tudod tapasztalni. Egyesek kozmikus tudatnak, az Áttörésnek hívják. Mindenkinek egyedi az erről való saját tapasztalata, és minden tapasztalás tovább fejlődik. Mind tovább fejlődik, míg egy nap felismered – jobb szavak hiányában – hogy te is Isten vagy – és az „Isten” szót nyugodtan helyettesítsétek a Szellem vagy a Theo szóval, vagy bármi mással – és akkor ezzel együtt azt is felismered, hogy ez az elképesztő tudat,

tudatosság valami olyan, amit soha senki nem adományozott oda neked. Hogy lényegében te soha nem lettél megteremtve, így nem is lehet visszavonni a megteremtésedet. Ez kiakasztja az emberi

elmét, ha elkezd ezen gondolkozni – hogy soha nem lettél megteremtve.

Erről mélységeiben beszélünk a Keahak-on, de az a helyzet, hogy soha nem lettél megteremtve. És erre az egyértelmű emberi kérdés persze az, hogy „Nos, akkor mégis honnan származom?” És a válasz pedig csak annyi, ahogy már az előbb elmondtam, hogy nem lettél létrehozva. Akkor meg hogyan származhatnál bárhonnan is? „Ja, igen, de mégis mikor indult a létezésem?” Semmikor, mert mindig is léteztél. Erre azt kérdezed, hogy „De az meg hogyan lehetséges, hogy mindig is léteztem? De mi hozott létre?” Nem volt olyan, hogy ne léteztél volna.

Itt az ideje, hogy túllépjünk ezen az egész lineáris gondolkodáson, és egyébként elég lenyűgöző munkát végeztetek ezzel kapcsolatban az évek alatt. Most pedig a következő lépéshez érteztünk. És erre máris rá fogok térni, de itt az ideje, hogy túllépjetek azon a nagyon lineáris gondolkodáson.

Az Istenkép borzasztóan régi, mégis az emberi elme, az ő lineáris gondolkodásával szinte képtelen azt elengedni. Hallottátok az előbb Shaumbra bölcsességétől, hogy még mindig próbáljátok ezt kötni valamihez. Itt van ez a próbálkozás a Shaumbra részéről, hogy azt mondja, hogy „Többé már nem fogok hinni abban a Zeusz típusú Istenben. El fogom azt engedni.” De közben még mindig megpróbáljátok azt társítani valamivel, ami odakint vagy odafent van. Még mindig megpróbáljátok ezt társítani, kötni valamihez, sőt, lényegében abban reménykedtek, hogy létezik valami magasabb dolog, mert különben mégis, mi tartaná össze ezt az egészet? És akkor mégis mi után vágyakoznál? Mire törekednél, ha nem létezne Isten, Szellem vagy Theo? Tehát itt van az a szinte már mentális, gyakran tudatalatti próbálkozás arra vonatkozóan, hogy biztos legyél benne, hogy azért ez a dolog még mindig a helyén van.

Az Új Gondolat megjelenése hatalmas nagy dolog volt annak idején, az 1800-as évek közepe-vége táján. Akkor lépett színre Blavatsky.

LINDA: Úúú!

ADAMUS: Meg Kuthumi, és a hozzájuk hasonlók. Az Új Gondolat lényege az volt, hogy megpróbálj kiszabadulni a régiből. De az Új Gondolat is mondhatni régi gondolattá vált – és ezzel Blavatsky is egyetértene.

LINDA: Huh! (kifejezve ezzel a nem tetszését)

ADAMUS: Ha legközelebb csatornázásra kerül, majd megtudjátok, hogy mi erről a mondandója. Szóval az Új Gondolat lényegében régi gondolattá vált, mert az emberek nagy része képtelen elengedni a magasabb hatalomba vetett hitét.

Kezdjétek csak el megnézni – és talán már ezt csináljátok is – kezdjétek el tudatában lenni a „hatalom” szó használatának. Sőt, az interneten végeztetek könyv keresést a spiritualitás és a vallás témakörében, és nézzétek csak meg, hogy ezeknek a könyveknek vagy tanfolyamoknak a címében milyen sokszor szerepel a „hatalom” szó, aminek az az oka, hogy az ember képtelen elengedni

a hatalomba, vagy egy magasabb hatalomba vetett hitét.

És itt most egy áttörésben vagyunk éppen ezzel kapcsolatosan, és ez elég rendesen nyugtalanító az ember számára, hogy tényleg megkérdőjelezze és kihívás alá vesse Istennek ezt az egész fogalmát. Kicsit idegessé tesz benneteket, amikor azt kérdezem Létezik-e Isten? „Hát...hát...hát...” és nekiálltok az igazolni vagy tisztázni vagy ilyeneket tenni. De ez felveti ezt az egész témát: Készen álltok-e túllépni ezen? Készen álltok arra, hogy megértsétek, hogy a hatalom egyáltalán nem létezik? Hogy tényleg nem létezik? Készen álltok-e annak megértésére, hogy nem létezik egy magasabb Forrás? És annak megértésére, hogy soha nem lettél megteremtve? Szabaduljatok meg az összes olyan történettől, ami arról beszél, hogyan jöttetek létre. Mindig is léteztél, örökről fogva. És ez szinte már ijesztő.

Aztán meg azt kérdezitek „Akkor meg mi a fenét keresek én itt?” (nevetés) „Hogy kötöttem ki ezen az eldugott bolygón ebben a félreeső naprendszerben? Hol romlott el a dolog?”

Akkor erre most vegyetek egy jó mély lélegzetet! (nevetések) És akkor most rátérünk a következő témánkra, de ezek mind összefüggenek egymással.

Teremtés vagy evolúció?

Teremtés elmélet vagy evolúciós elmélet – melyik az igaz? Linda, kérlek vidd körbe a mikrofont! Ez érdekes lesz. Ez a teremtés műve?

Tudjátok vannak olyanok, akik abban hisznek, hogy Isten vagy Isten angyalai egyszerre csak alászálltak a Mennyekből és 3000 évvel ezelőtt megteremtették ezt a bolygót. 3000 évvel ezelőtt, és ezt tényleg el is hiszik. Vagy vannak, akik azt hiszik, hogy az 6000 évvel ezelőtt történt. De a lényeg az, hogy ebben hisznek. Mások pedig azt hiszik, hogy ez az egész csak egy hatalmas kozmikus fing volt...

LINDA: Micsoda?!

ADAMUS: A Big Bang. Az ősrobbanás. (nevetések) Ezt hívom én kozmikus fingnak. Mert lényegében erről van szó. Azért hívom ezt kozmikus fingnak, mert...na de mielőtt ezt elmondanám, kíváncsi vagyok a ti álláspontotokra. Akkor teremtés elmélet vagy evolúciós elmélet?

LINDA: Tehát ha el akarsz jutni bárhova is, mindössze egy hatalmas kozmikus fingra van ahhoz szükséged.

ADAMUS: Erről van szó.

LINDA: Oké. Folytasd, ha képes vagy még ezt is túlszárnyalni.

ADAMUS: De tényleg erről van szó. Én egy elég tudományos fickó vagyok. Vagyis voltam az utolsó életemben. Szerettem a tudományt, mert az teljes ellentétben állt azzal a sok szarral, amiről az egyház papolt. És nem lehet megtagadni a tudományt, de túl tudsz azon lépni, meg tudod azt haladni. Nem tagadhatod meg a tudományt, de teljes mértékben túl tudsz azon lépni. Akkor a kérdés: - Teremtés elmélet vagy evolúciós elmélet?

DENISE: Mind a kettő.

ADAMUS: Mind a kettő? Hát az meg hogy lehetséges? Ez sok embert fel fog bosszantani. Tarts közelebb a szádhoz a mikrofont! Hogyan lehetséges mind a kettő? Nem értem. Feltettem egy egyszerű kérdést, te meg erre azt mondod, hogy mind a kettő.

DENISE: Mert fejlődünk.

ADAMUS: Igen, persze.

DENISE: Még mindig nem akarom ezt a dolgot. (a mikrofont)

ADAMUS: Ja, ja.

DENISE. Mert fejlődünk. Már nagyon régóta tart ez az evolúció, de ezzel egy időben pedig teremtünk is, és szerintem vannak energiák, amiket nem látunk, mégis együtt dolgozunk velük.

DENISE: Eléggé össze vagyok zavarodva.

ADAMUS: Tudom, én is. (mind a ketten nevetnek) De igazából nem is. És ez a vicces rész. Semmilyen zűrzavar sincs bennem. Tehát történik az evolúció? Még mindig fejlődtek? Az emberek még mindig fejlődnek?

DENISE: Azt mondanám, hogy a Mester Én fejlődik.

ADAMUS: A Mester Én fejlődik. Oké.

DENISE: Az emberen belül.

ADAMUS: Az ember akkor valószínűleg nem fejlődik.

DENISE: Az ember nem fejlődik, csak a Mester.

ADAMUS: Rendben. Ez azért szomorú. (Adamus nevet) Bár lehet, hogy igaz. De te azt mondtad, hogy mindkettő. Rendben, ott az evolúció, ahol az ember és a Mester is fejlődik. De azt mondtad, hogy a teremtés is szerepet játszik ebben, és akkor az hol jön be a képbe? Most akkor vagy evolúció vagy teremtés. Hogyan lehetséges mind a kettő?

DENISE: Szerintem ez nem egy vagy/vagy dolog. Ebbe a vagy/vagy-ba már belefáradtam. Szerintem minden benne van.

ADAMUS: Jó, rendben. Akkor magyarázd meg nekem azt, hogy a teremtés hol jön be a képbe? Az elején? Kezdetkor?

DENISE: Aznap, amikor megszülettünk.

ADAMUS: Ebben az életedben?

DENISE: Nos, sok életen át itt vagyunk, tehát a teremtés azóta fejlődik.

ADAMUS: Azt mondd, hogy kezdetben volt a teremtés, és azóta evolúció van.

DENISE: Nagyon jó terv, igen.

ADAMUS: Rendben. Oké. Jól van. De mi történne akkor, ha a teremtés kiszállna ebből az egészből és azt mondaná, hogy „Nézzük csak! Hát, ez nem működött valami jól!” Majd fogná magát is kiszállna az egészből. Attól még folytatódna az evolúció?

(Denise szünetet tart)

ADAMUS: Tudom mit akarsz mondani, de emlékezz csak mi történt velem, amikor kimondtam azokat a szavakat. (nevetgélések) A közönség kidobott.

DENISE: Ez tesz minket szuper....

ADAMUS: Ha az evolúció egyre csak folytatódik, és a Teremtő pedig kiszállna ebből az egészből, és azt mondaná, hogy „Na, ebből elég volt!” – Akkor mi történne? Minden összeomlana? És közben azért tudd, hogy itt most tényleg csak játszadok mindannyiótokkal.

LINDA: Mert megteheted.

ADAMUS: Mert ezt akarom tenni. (Adamus nevet)

DENISE: Talán ez tesz minket azzá a szuper fantasztikus, bámulatos létezőkké.

ADAMUS: Vagy mégsem.

DENISE: Ezért ez folytatódik.

ADAMUS: Jó. Rendben. Tehát az evolúció abban az esetben is folytatódik, ha a teremtés kiszáll az egészből?

DENISE: Igen, valami folyton változni és fejlődni fog. Igen.

ADAMUS: Oké. Egyébként azt kell, hogy mondjam, ránézve az energiádra, hogy nagyon is jól tudod a választ, csak az ember most leblokkol téged.

DENISE: Igen.

ADAMUS: És valószínűleg még a torkod is meg fog fájdulni...

DENISE: Az ember elállja az utat.

ADAMUS: ...meg ilyenek. És valószínűleg azt fogod majd mondani, hogy „Ó, Adamus tényleg...” – Csodálatosan csinálod, és nagyon sok embernek segítesz most. Tehát ezek...

DENISE: Az egész minden.

ADAMUS: Ezek kemény témák. Úgy értem, ez túlmutat a filozófia hatáskörén. Sőt, ez túlmutat nagyon sok mindenre, ezért is erőltetem ma ezt a témát. És ez jó. Egyébként pedig már tudod a választ.

DENISE: Engem is nyomsz, amit köszönök.

ADAMUS: Jó, jó, jó. Még kérnék pár választ!

LINDA: Oké.

ADAMUS: Van itt valaki, aki filozofikus intellektuális természetű? Bárki?

LINDA: Ó, én ismerek egyet, aki pont ilyen.

ADAMUS: Nyugodtan emeljétek fel a kezeteket! Úgyis felfedlek titeket. Igen. (Linda nevet az egyik ember reakcióján)

ADAMUS: Szeretnél valamit megosztani velünk?

DIANE: Ez egy magán jellegű vicc.

LINDA: Az emberek azt kérdezik tőlem, hogy „Mit tehetnék annak érdekében, hogy ne add ide nekem a mikrofont?” – Én meg erre azt válaszolom, hogy „Legyen a kezeden valamilyen testnedv, vagy legyen a kezed valami csúnya helyen, és akkor biztos nem adom a kezedbe a mikrofont.”

DIANE: De ez most egyértelműen nem működött. (nevetések)

ADAMUS: Oké. Ma este vissza kell térnem a Felemelkedett Mesterek Klubjába, ahol jelentést kell adnom rólatok, és szerintetek ezek után mégis mit mondjak nekik? (valaki bemondja azt, hogy „Testnedvek”) Testnedvek. Oké.

DIANE: Elfelejtettem a kérdést. (nevetnek) Miről is beszélgetünk itt?!

ADAMUS: Arról, hogy ez akkor most a teremtés vagy az evolúció műve?

DIANE: Én is azt mondanám, amit az előttem szóló hölgy mondott. Mind a kettő.

ADAMUS: Mindkettő. De mégis hogyan? Össze vagyok zavarodva.

DIANE: Tudom.

ADAMUS: Hogyan lehetséges mind a kettő?

DIANE: Nos...

ADAMUS: Hogyan lehetséges mind a kettő?

DIANE: Teremtők vagyunk. Ezt éppen te mondtad nekünk.

ADAMUS: Igen. És el is hiszed? Kérnék erről egy közeli képet! (nevetés) Elhiszed?

DIANE: Igen.

ADAMUS: El akarod hinni.

DIANE: Igen.

ADAMUS: De ez nem jelenti azt, hogy tényleg el is hiszed.

DIANE: Nos, ez nem mindig nyilvánvaló számomra.

ADAMUS: Pontosan.

DIANE: ... a mindennapokban.

ADAMUS: Oké. Most akkor fel fogjuk robbantani a teremtésnek az egész ideáját, oké?

DIANE: Ühüm.

ADAMUS: És tényleg meg fogod érteni. De hogyan lehetséges mind a kettő? Hacsak...á, már értem! Értem. Tegyük fel, hogy kenyeret akarsz sütni.

DIANE: Ühüm.

ADAMUS: És az történik, hogy a teremtő kimegy a konyhába, majd fogja a lisztet, a sót a vaját és az összes többi hozzávalót. Ez maga a teremtés. Majd jól összegyúrja egymással ezeket az összetevőket, és beteszi a sütőbe. Ez pedig az evolúció. Értem már, hogyan lehetséges mind a kettő.

DIANE: Oké. (nevetnek) Ha te mondd. Kivéve azt, hogy...

ADAMUS: Ezt értetted azalatt, amikor azt mondtad, hogy mind a kettő?

DIANE: Hát ez nem valódi teremtés. A teremtés nem arról szól, hogy fogsz dolgokat – mert ezt már

elmondta – hogy ez nem arról szól, hogy fogod a már létező dolgokat, majd összevegyíted őket egymással, hogy ezen a módon létrehoz valami újat.

ADAMUS: Jól van.

LINDA: Ó! Odafigyelt arra, amit mondtál!

ADAMUS: Ezért aztán... igen, az jó. Az jó. Ezért aztán bemész a konyhába, és rádöbbsz, hogy nincs is konyha. (Adamus nevet) És most csak egy pillanatra képzeld el, hogy ott van a konyha, és minden telis-teli van összetevőkkel, hozzávalókkal, majd összeállítod a kenyeret, beteszed azt a sütőbe, de a sütő akkor is az evolúciót jelenti. Igazam van? Ezt próbáltad elmondani?

DIANE: Hmm. (szünetet tart és nevet) Nem hinném, hogy ezt mondtam volna.

ADAMUS: Oké. Ez jó. És a zűrzavar, a frusztráció és a bosszantó dolog ebben az, hogy közben meg azon tűnődsz, hogy mikor jutunk már el a merabh-hoz... (nevetés) Mert a merabh a spirituális desszert, és azt gondolod, hogy „De jó lenne, ha végre már abbahagyná a beszédet és végre már aludhatnánk egy kicsit, amire már nagy szükségünk van.” – Mi lenne, ha azt mondanám, hogy ma nincs merabh?

LINDA: Óóó! DIANE: Ó!

ADAMUS: (nevetve) Jó. És a végén kimentek a saját autóitokhoz, és megcsináljátok a saját merabh-otokat. Jó. Jó. És ma szándékosan nyomom ezt a dolgot.

DIANE: Ühüm.

ADAMUS: Rendben. Akkor...

DIANE: Oké.

ADAMUS: Jó. Köszönöm.

DIANE: Köszönöm.

LINDA: Jó sportember.

Ateizmus

ADAMUS: Mielőtt rátérnék a saját válaszomra, még mondanék egy pár szót. Először is azt, hogy szeretek egy jó ateistát. Tényleg. Nagyra tartok egy ateistát. Mert igazak a hiedelmeikhez. Az ateisták legalább ugyanolyan empatikusak, ha nem jobban, mint az ellenlábasaik, a vallási fanatikusak. Tényleg hisznek benne, és tényleg kitartanak mellette, így aztán mindenhol azt fogják látni, hogy „Nincs Isten.” – Szeretek egy jó ateistát, mert velük nem kell belemenni egy hosszadalmas beszélgetésbe, magyarázatba és megfogalmazásba Isten meghatározására vonatkozóan. Ha megkérdezel egy ateistát, hogy „Mi az Isten?” – Azt feleli, hogy „Isten nem létezik.” – És ennyi. Nem kell hosszadalmas beszélgetésbe meg filozofikus vitákba bonyolódni velük annak érdekében, hogy végre-valahára felfogja, hogy Istent vagy a Szellemet, vagy Theo-t

semmilyen értelemben sem lehet meghatározni. Azt mindössze megtapasztalni, megélni lehet, és ez mindig is így lesz, tehát ne is próbálkozzatok ezzel!

Ha találkozol Buddhával az úton, és Buddha azt kérdezi tőled, hogy „Mi az Isten?” – És azt válaszolod, hogy „Mindössze egy tapasztalás.” – Akkor Buddha átölel majd téged, mert ez így igaz. Ez mindössze egy tapasztalás, egy megélés. És ezt soha nem lehet meghatározni. Sőt, minél inkább megéled azt, annál kevésbé szeretnéd vagy tudod azt meghatározni, mert az jóval túlszárnyal minden emberi meghatározást – *minden* emberi meghatározást. És ez a jó hír.

Szeretem a jó ateistákat, mert velük nincs az a sok vita. Azt mondják, hogy „Nincs Isten.” – Másrésztől viszont nagyon sajnálom az ateistákat, roppant módon sajnálom őket, mert el tudjátok azt képzelni, milyen lehet leélni egy egész életet abban a tudatban, hogy a zöld moszatból származol, és abból fejlődöttél ki? A nagy kozmikus fingból érkezted, az Ősrobbanásból - amit a mai napig képtelen vagyok megérteni. Ez az egyik legfurcsább elmélet, amit valaha is hallottam. Annyira nagyon emberi. Az Ősrobbanás, a Big Bang annyira nagyon emberi, hiszen nem válaszolja meg azt az egyszerű kérdést, hogy „Mégis mi okozta az Ősrobbanást?” – „Hát azt nem tudom, de volt ez az Ősrobbanás.” – Amíg képtelen vagy meglátni, hogy mi áll annak a nagy robbanásnak a másik oldalán, ne beszélj nekem a nitrogénről meg a hidrogénről, az erőkről meg a részecskékről és az összes többi ilyen dologról. Nem akarom ezt hallani, mert ahhoz előbb el kell tudnod magyaráznod, hogy mi áll ennek a másik oldalán. Isten áll

ennek a másik oldalán? Olyan nincs, hogy semmi sincs ott. Mi van a másik oldalon?

Ugyanakkor mégis szeretek egy jó ateistát, de közben meg sajnálom is őt, mert ugyan mire ébrednek reggelente? Felkelnek, és csak egy kicsivel fejlettebb zöld moszatok. Ennyi. És visszanéz a dolgokra, miközben ilyeneket kérdezzet, hogy „Honnan származom?” – Megyek, belenézek a csatornába. (nevetések) Vagy belenéz egy állott tó vizébe, ami tele van algával és azt mondja, hogy „Hát ebből származom. Ezek az én őseim.” Vagy visszanézik a – Cauldre most mondja nekem, hogy van ez a weboldal (ancestry.com), ahol visszanézheted az őseid érvonalát, és láthatod, hogy az őseid három generációval ezelőtt érkeztek ide Európából, hogy elmeneküljenek a vallási dogmák és tanok elnyomása alól. És a még annál is korábbi őseid talán Artúr Királytól származnak, vagy Izraelből, sőt, az is lehet, hogy ismerték Jézust vagy valakit, és azt megelőzően pedig Egyiptomban éltek, és

azt megelőzően, ha jó sokat visszamész az ősök vonalán, kiderül, hogy „a családfád a zöld moszatból fejlődött ki. Innen származom?” – Hát ez elég szomorú, úgy értem, ha ez a te vérvonalad a zöld moszatra eredeztethető vissza. Ami mindössze egyetlen egy sejtből áll, egyetlen apró kis sejtből, egyetlen egy apró kis sejtintelligenciával rendelkezve. Egy magányos kis sejt volt csupán odakint az aprócska, egysíkú kis sejt tudatával. – „Jaj, olyan magányos vagyok! Egysejtű vagyok! Jajj-jajj!”

LINDA: Ez egy igazán jó elterelés!

ADAMUS: Naná, hogy az! (nevetés) – Én csak egyetlen egy kis sejtecske vagyok – és akkor hirtelen összetalálkozol egy másikkal és azt mondod, hogy „Ó! Itt van egy másik sejt! Gyere, szexelj velem!” – (Adamus magához húz egy Shaumbra nőt a színpadra) Ó! Ó! Ó! „Akkor most már legyünk többsejtűek!” (Adamus megint magához húz egy újabb Shaumbra nőt a színpadra, és együtt táncolnak) „Ó, igen! És aztán pedig, gyere te is ide közénk! Ó? Istenem! Most már hármass sejt vagyunk!” – Ó! Ó! – „És együtt táncolunk! Most már többsejtűek vagyunk! Ó, gyere te is Andy!”

ANDY: Igen! Igen!

ADAMUS: Gyere! Gyere! Most már többsejtűek vagyunk! Nézzétek csak, hogy gyarapodunk és mennyire kiterjedünk! Elizabeth, gyere, és te is csatlakozz a sejt klubunkhoz! Gyere! (Elizabeth is csatlakozik a táncához) Többsejtű! Többsejtű! És folyamatosan egyre csak fejlődünk és kiterjedünk. Egyre csak fejlődünk és kiterjedünk egészen addig, amíg az összes sejt össze nem jön egymással. És énekeljük közben a Kumbayát sejtek! (mindenki nevet) Oké, köszönöm.

LINDA: Ez egy hosszú évnek ígérkezik.

ADAMUS: Hosszú évnek. És a kérdés, amit fel kell tenni azok miatt, akik azt hiszik, hogy egysejtűből fejlődött ki többsejtűvé. Vagyis azt mondták a sejtek, hogy „Jaj, az élet egysejtűként elég durva és nagyon magányos. De most már itt van ez a többi sejt is, akikkel összecsatlakoztunk, és létrehoztuk az intelligenciát, és fizikai testté fejlődtünk.”

De akkor is el kell ezen töprengenünk – én legalábbis eltöprengök rajta – hogy az az egysejtű végül miért nem tér vissza az egysejtűségéhez? Miért nem? Hiszen ez a sokkal természetesebb útvonala az életnek, hogy egy bizonyos ponton megtörténik a visszatérés a saját eredetéhez. Tehát miért nem úgy történik, hogy az az egysejtű ugye összejön a többi sejtrel, egyesítik az erőiket, együtt vannak, majd egy bizonyos ponton azt mondja a többi sejtnek, hogy „Tudjátok, elegendem van belőletek! Visszatérek a saját egysejtűségemhez. Megtapasztaltam milyen veletek lenni. Bűdösek vagytok. Erőszakosak vagytok. Folyton megpróbáljátok lelopni az energiámat. Leléptem! Visszatérek az egysejtű állapotomhoz.” – De nem ez történt. Nem ez történt.

Létezik egy hiedelem, miszerint az evolúció mindig előre halad, folyamatosan próbálja magát fejleszteni és javítani, egyre inkább tudatában akar lenni magának, és folyton javítani akar magán. És egy bizonyos szintig ez így igaz. Erre mindig ráterek, de előbb még visszatérek az ateistához.

Ha bármelyikőtök is ateista lenne – de ez nem így van szerintem. De ha mégis az lennél, vagy ha mondjuk én ateista lennék, én mindig fenntartanék egy százalék esélyt. 99%-ban ateista lennék, de egy százalékot meghagynék arra az esetre, hogy talán mégis létezik Isten, ha másért nem is, de biztosítási kötvényként. Tudod, arra az esetre, ha átkelek a túloldalra, és kiderül, hogy „Azt a mindenét, mégis van Isten!” – Mert akkor azt tudnám mondani, hogy „Látod? Egy kicsikét mégiscsak

hittem benne!” – A másik dolog pedig az, hogy ha egy százalékban is, de hiszel Istenben, akkor legalább nyitva hagyod az ajtót egy potenciálra. Máskülönben soha nem fogod látni a csillagokat. Számodra nem fognak létezni. De ha van benned egy százaléknyi nyitottság, hogy talán, esetleg, mégis – akkor legalább az égen található csillagok egy százalékát látni fogod, ami talán megnyitja az ajtót arra, hogy lásd az összes csillagot. Az megnyithatja az ajtót arra, hogy lásd a dimenziókat. Megnyithatja az ajtót arra, hogy lásd az összes dolgot, ami jelen pillanatban is körülvesz téged. Az összes többi dolgot.

Adamus válasza

Hogy válaszoljak a saját kérdéseimre – akkor itt most miről is van szó – a teremtés elméletről vagy az evolúciós elméletről – a válasz az, hogy mind a kettőről. Mindkettőről. Mind a kettőről. Igazatok van. Arra voltam kíváncsi, hogy „Tényleg elhiszed, vagy pedig csak kimondod a szavakat? Tényleg bele tudsz menni az érzésekbe? De...” és itt most egy jó nagy „de” következik ebben az egészben.

Létezik az a feltételezés, hogy minden az kezdettől a vég felé halad, hogy az alacsonyabb létformákból fejlődünk ki a magasabb létformába, hogy a teremtés – legalábbis a legtöbb ember megértése szerint – azt jelenti, hogy minden nagyobbá, jobbra, önmagát folyton javítóvá és öntudatosabbá válik. Nagyon érdekes megnézni azt a teljes dinamikát, hogy ez az egész, hogy jött létre. De ha ezt csak egy lineáris nézőpontból látod, visszamenve a rokonaidhoz – sőt, vannak, akik abban hisznek, hogy a bolygón a teremtésnek volt egy olyan pontja, amikor például, ott ugrándozott az a rengeteg sok majom a dzsungelben, majd jött egy angyal, vagy Isten, vagy akárki, aki azt mondta, hogy „Akkor most arra van szükség, hogy ezekbe a majmokba belevigyünk egy kis intelligenciát. És ez egy szempillantás alatt meg is történt, mintha az bele is áradt volna azokba a majmokba, az az Isten gén, az az isteni energia. És ennek következtében a majmokból létrejött a homo sapiens, ami végül emberré fejlődött.” Vannak, akik ebben hisznek, és tudjátok mi a helyzet? Bizonyos értelemben mondhatni még igazuk is van. De én ehhez egy másfajta csavart teszek hozzá, aminek nagy jelentősége van abban, amit itt mindannyian teszünk. Nagy horderője van annak megértésében, hogy miért vagytok itt, hogy mi fog történni, és hogy a dolgok merre tartanak.

A valódi teremtés

Érezték ezt most át abból a szempontból, hogy egy valódi teremtőnek nincs elvárása, nem próbál valami konkrétat megteremteni. A valódi teremtés egyszerűen az, amikor kiengeded a szenvedélyt minden hatalom és erő nélkül. Egyszerűen ez csak kiadásra kerül – gondolj erre egy hatalmas, örömteli nevetésként – anélkül, hogy irányítanád az energiát, az erőt, vagy bármi mást.

Egy valódi teremtő soha nem mondana ilyet, hogy „Meg fogom teremteni ezt a bolygót. Meg fogom teremteni az embereket, akik szeretni fognak, meg harcolni fognak, meg kellemetlenkedni fognak, szenvedni fognak és meg lesznek a jó pillanataik.” – Egy valódi teremtő soha nem tenne ilyet.

Egy valódi teremtő egyszerűen a teremtés, a tudatosság, a kifejeződés kirobbanásával rendelkezik, egyszerűen csak azért, mert megteheti. Elvárás nélkül. Minden elvárás nélkül. Pusztán az Én. Vagyok örömeinek a kiragyogása az, ami kiárad – kifelé árad, ugyanakkor viszont befelé is árad – és ezt követően pedig az energiák összhangba rendezik magukat anélkül, hogy a teremtő felügyelné vagy irányítaná az energiákat. Egy teremtő soha nem tenne ilyet. És az energiák kiáradnak, majd végül valami ilyenben öltenek testet.

Ez egy manifesztáció. Ez az anyagi világban található, ami az anyagban van benne, de a teremtő soha nem mondta azt, hogy „Megalkotom a Földet, ahol ott lesz az anyag” – meg ilyeneket. A teremtő mindössze azt mondta, hogy „Legyen! Legyen úgy!” – és akkor úgy lett. És ahelyett, hogy az életet úgy látnád, mintha az egy zöld moszatból fejlődött volna ki, vagy hogy a teremtő egy ponton belevitte volna a majmokba a teremtői energiát, akik aztán így emberekké váltak, kezdjétek ezt az egészet a Merlin nézőpontjából látni. Visszafelé mérs az időben. Az evolúció helyett, ahol a sejtek ugye folyamatosan fejlődnek és egyre intelligensebbé válnak...stb....igazából a valódi teremtés időpontjából indulunk ki, és onnan, hogy a Föld sok Földdé hasadt szét, és voltak olyanok köztük, amik tiszta tudatosságban voltak, és voltak olyan Földek is, ahol alacsonyabb volt a tudatosság. És valójában visszafelé haladunk és nem előre. Mert ez már megtörtént. Ez már mind itt van. Nem minden egyes nap részletei, nem az időjárás részletei, és nem is annak részletei, hogy mennyi pénzed van. Ezt neked magadnak kell megtapasztalnod visszafelé haladva.

És a tudósok erre az egészre mondhatni szinte rossz irányból tekintenek, ők az általuk kezdetnek nevezett dologból indulnak ki, az egysejtűből, ami továbbfejlődött. Pedig valójában ez nem így van. Sokkal inkább fordítva van, és visszafelé haladva teszed fel a kérdést, hogy „Hogyan jött létre ez az egész?” – Már minden van. – De hogyan rendeződtek össze egymással a részecskék ebből kreatív energia robbanásból? Hogyan álltak össze egymással a részecskék?

És teremtőként pedig azt teszed, hogy úszkálsz, lubickolsz a saját teremtésedben. Azt mondtad, minden elvárás nélkül, anélkül, hogy tudtál volna arról, hogy valaha is létezni fog-e a Föld bolygó – azt mondtad, hogy „Akkor áradjon ki!” – És az megteremtésre került, te pedig azt mondtad, hogy „Nahát, ez káprázatos! Vajon ez meg hogy jött létre? Belevetem magam abba a teremtésbe, és le fogok úszni egészen a legaljáig. És rá fogok jönni, hogy végződött.” – Amire az emberek azt mondják, hogy hogy kezdődött. Pedig valójában arról van szó, hogy hogy végződött.

És tudjátok mi a helyzet? Beszélnek itt az atomi meg a szubatomi szintekről, sőt, most már a kvantum szintekről is. Pedig ez csak azt jelenti, hogy a tudomány visszamegy az időn keresztül, és soha nem fognak leérni az aljáig. Soha nem fognak leérni az aljáig. Mert azt hiszik, hogy az a kezdet. Pedig az a vége. Másik irányba haladnak. Hogy jött létre ez az egész manifesztáció? Az atomi

szinteken túl találhatóak a kvantum szintek, amik elképesztő multidimenzionális szintek. A tudomány meg egyre csak visszafelé halad, és tíz éven belül egészen új elméletekkel fognak előállni azzal kapcsolatosan, hogy az élet hogyan fejlődött ki. Mert az nem egyetlen egysejtűvel vette kezdetét. Nem arról van szó, hogy a részecskék meg az atomok csak úgy véletlenszerűen összerendeződtek egymással. Visszafelé mész, hogy meglásd, hogyan végződött, és nem azért, hogy hogyan kezdődött. Értitek? És végeredményben soha nem volt semmiféle kezdőpont.

A mondandóm lényege az, hogy engedjétek el az eddig Istenről, az evolúcióról vagy a teremtésről alkotott összes elképzeléseket. Mert még mindig az emberi elmétekkel akarjátok ezt összerakni, és ezen túl fogunk lépni. Ez már megtörtént. Már le van tudva. Most csak visszafelé haladtok. Ott úszkáltok a teremtésekben. Ennyi. És Isten végül egy olyan valami, amit csak átélni, megtapasztalni tudtok. Vagyis, hogy „Te vagy Isten. Te Vagy az a Szellem. Most már engedd meg magadnak, hogy ezt meg is tapasztald!”

Ezzel az egészszel azt akarom mondani, hogy a lineáris gondolkodás innentől már nem fog működni, és van három fő dolog, három felszólítás, amit ma be fogok jelenteni, mert innentől kezdve az lesz a fontos. És ez volt az első.

LINDA: Húha!

ADAMUS: Mennyi időnk maradt még?

Három felszólítás, szükségszerűség van – nem akarom ezeket követelményeknek hívni, mert azok nincsenek – de három felszólítás van, ami ahhoz kell, hogy tényleg tovább tudjunk haladni oda, ahova el akarunk jutni.

Változások a Bíbor Tanácsban

Egyébként, mielőtt azokba belemennék, el kell, hogy mondjam, hogy ez egy nagyon kemény hét volt a számomra. Nagyon kemény volt ez a hét, mert tudjátok van ez a Bíbor Tanácsnak nevezett dolog a más birodalmakban, ami angyali létezőkből áll. Eredetileg az úgy volt, hogy ezek az angyali létezők a tanítás céljából jöttek össze, és körülbelül 4000-en vannak. És ugye ezt hívjuk a Bíbor Tanács Rendjének. És a bíbor színnek – vagyis azt lehet mondani, hogy a többi birodalomban az a spektrum, amit ti bíbor színeként érzékeltek – tehát ennek a színnek a tanításhoz van köze. És a Bíbor Tanács, azaz Rend sok-sok dimenzióban, a teremtés különféle részein végez tanítást. Ami megtanulásra kerül valahol, azt átviszik a teremtés más részeibe. Tehát ez a bíbor szín nagyon fontos, és ennek a Földi megfelelője a Bíbor Kör. Tehát eredetileg a bolygó tudatosságának a tanítói vagytok.

De ez a hét kemény volt, mert nos, ezen a héten megtartottuk az éves tanácsülésünket – ami egy unalmas gyűlés volt. (nevetések) És amin részt vett a Bíbor Tanács összes képviselője, összes tagja. A Shaumbráról beszéltem nekik, és azt mondtam, hogy „Tudjátok, lényegében elég gyorsan haladunk. Akadnak ugyan problémák, de túljutunk rajtuk. De a lényeg az, hogy nagyon gyorsan haladunk.” És még azt is hozzátettem, hogy „Ezen a most következő Shoud-on, amit együtt csinálunk, elő fogok állni egy pár felszólítással, szükségszerűséggel.” Aztán pedig elmagyaráztam nekik, hogy miről is fogok ma veletek beszélni.

Volt egy kis véleményeltérés, széthúzás a Bíbor Tanácsban. Ezt talán ti is éreztétek, kifejezetten kedd

és szerda éjjel. Ó, ez egy nagyon hosszú gyűlés volt. Én pedig azt mondtam, hogy „Ide tartunk.” – Ó, hát nagy volt erre a sóhajtozás meg a nyöszörgés. Sok úgynevezett New Age orientált angyal volt, akik azokkal dolgoznak, és azokat segítik, akik éppen most mennek keresztül a felébredésükön, illetve még azokkal is, akik bele vannak ragadva ebbe az egész New Age-be, meg ezekben a dolgokba, és nekik bizony egyáltalán nem tetszett, amit elmondtam. Így aztán kirúgtam őket. (Lindának elakad a lélegzete) Tényleg, komolyan ezt tettem. Tényleg, és ezt most vérezen komolyan mondom. Megtehetem. (nevetések) Én vagyok a főnök. És a főnök megtehet ilyen dolgokat. Kirúgtam őket.

Ez egy emberi szó. Ó, ez egy Trump szó. Ó! O-óóó! Oké, szóval felmentettem őket a további szolgálataik és felelősségük alól. Tényleg.

Igazából ez egy elég szórakoztató gyűlés volt, de majdnem ezerszáz olyan angyali létező volt – akik elég magas szinten vannak – akik azt mondták - Nélküled megyünk tovább. Tudod, mi is emberekkel dolgozunk, és meg vannak a saját csoportjaink Adamus, akikkel együtt dolgozunk, de a mi csoportunk még nem áll készen erre, ezért benyújtjuk a lemondásunkat a Bíbor Tanácsnak. – És igazából meg fogjátok tanulni, hogy ez a fajta elengedés csodálatos számukra, számunkra, mindenki számára. De úgy körülbelül ezerszázan sétáltak ki onnan, így a Bíbor Tanács egy kicsit megfogyatkozott, kisebb lett, de sokkal hatékonyabb is lett, mert most már tényleg a lényegre tudunk fókuszálni.

És egyébként ne emberként gondoljatok erre. Nem voltak rossz érzések. Tudták, hogy eljött ennek az ideje, és azt is tudták, hogy azok az emberek és azok a csoportok, akikkel dolgoznak, egészen egyszerűen nem állnak készen erre. Egyszerűen nem állnak készen erre. Nem állnak erre készen, és ezt máris elmagyarázom.

Első számú felszólítás – Lépj túl a lineáris gondolkodáson

Tehát három felszólítás. Az első: Itt az ideje, hogy túllépj a lineáris gondolkodáson! És ez kihívással fog járni. Amikor Istenről vagy a teremtésről, illetve az evolúcióról beszélünk, többé már ne lineárisan gondolkodjatok ezekről! Vagyis kezdjétek el felfedezni mindennek az összes lehetséges változatát. Amikor ránézel egy útra, akkor többé ne csak egy útnak lásd, ami A pontból F pontba halad, és bizonyos km hosszú. Mert ez nem így van. Nem így van. Vagyis így is van, de nem csak így van. Amikor az evolúcióról vagy a teremtésről beszélünk, ne olyan értelemben gondolkodjatok ezen, hogy az mikor kezdődött, mint ahogy ezt lineárisan megszoktátok. Mert az már úgy van.

A Föld bolygó végkifejlete már megtörtént, és most visszafelé úszkálsz a teremtésedben, mélyen belemerülsz a tapasztalásba annak érdekében, hogy meg tudd, hogy ez az egész, hogy keletkezett. Hogyan fejlődtek a dolgok? Vagy talán pontosabb lenne úgy fogalmazni, hogy hogyan történtek visszafelé a dolgok, hogyan alakultak a dolgok menet közben?

Tudjátok a tudomány tényleg hisz a tudományos módszerekben, és azt hiszik, hogy mindenre bizonyítékot kell találniuk, ezért aztán csak azt képesek meglátni, ami egyezik a hiedelmeikkel. Ahogy egy ateista is csak a saját hiedelmeivel megegyező dolgokat látja meg. Így nem fogják meglátni, hogy a tudomány csak részben korrekt. Hiszen olyan sok más változat is létezik.

Játszadózni fogunk ezekkel a különféle változatokkal majd egy-két Shoudban, hogy példákat mutassunk erre nektek. De a lényeg az evolúcióval és a teremtéssel is az, hogy ezek már meg vannak teremtve. De a teremtés részéről nem volt ezzel kapcsolatosan semmiféle elvárás vagy hatalom. Nem volt egy előre meghatározott végkifejlet vagy végzet, de attól már az egész meg volt teremtve.

Abban a pillanatban, amikor a teremtő elvárás nélkül, forgatókönyv nélkül teremt, és csak annyit mond, hogy „Bumm! Kreatív energia!” – akkor az már létre is jött, be lett fejezve, beteljesült, és akkor már csak az van, hogy a teremtő visszatér, és ott úszkál a saját teremtésén belül, hogy átérezze azt, hogy megtapasztalja azt, hogy benne legyen. És nem kell belemenned minden egyes tapasztalásodba, de van, amibe belemész, és van, amibe nem mész bele. És értsd meg, hogy ez az egész evolúciós elmélet azon alapszik, hogy menj vissza 3,5 milliárd évvel ezelőttre, oda, amikor az első egysejtű megjelent. Hogyan keletkezett? Erre a kérdésre már nem adnak választ. Három és fél milliárd év. Ez elég hosszú időszak arra, hogy az egysejtűből kifejlődj abba, ami ma vagy. Hát én elég depressziós lennék, ha arra gondolnék, hogy... (nevetések) De most tényleg! Három és fél milliárd év?! Akkor még hány millió év van hátra addig, amíg valódi javulás lesz körülöttünk?

De a lényeg az, hogy itt az ideje annak, hogy befejezd a lineáris gondolkodásodat, és kihívást fogok ezzel kapcsolatban elétek állítani az út minden egyes lépésénél. Minden tanfolyamon, minden Shoudon, hogy vegyétek szemügyre az összes nézőpontot! És ne csak a lineárist. Már minden meg van teremtve. Tudjátok azt szoktam mondani nektek, hogy már meg vagytok világosodva. Szeretitek ezt hallani, de nem hiszitek el. Azt mondjátok, hogy „Ja, ja, oké. Ez örömteli, de azért még mindig dolgozom rajta.” – Nem, nem. Ezt most már fejezd be! Az csak egy rakás emberi lineáris szarság! Ezt azonnal fejezd be! – Akkor meg azt mondd, hogy „Jó, jó, rendben. Abbahagyom, de akkor meg kell tapasztalnom azt, még mielőtt igazán elhinném.” – Nos, akkor engedj meg magadnak annak a megtapasztalását! Ugorj fejest a megvilágosodásba! Ne helyezd mindig magad elé. Ne dolgozz rajta! Lazulj bele! És lesz egy részed, amelyik azt mondja majd, hogy „De ez hamis, meg különben sem érdemeltem ki, és még fejlődnöm kell.” – Nem, ezt fejezd be! Többé semmire se gondolj lineáris értelemben, legyen szó akár a teremtésről, akár arról, ahogy reggelente felkel a nap. Azt mondják, hogy a nap keleten kel fel? Oké, ez csak egyetlen egy réteg az összes többi réteg közül.

Amit közösen meg fogunk tapasztalni az előttünk álló napokban, hetekben, években – az az egy Föld szétválása, széthasadása. De ezalatt nem azt értem, hogy ez a Föld darabokra fog hasadni. Hanem azt, hogy sok különféle rétegekre és szintekre fog szétnyílni. És ez nagyon zavaros lesz azoknak, akik éppen vissza inkarnálódnak a bolygóra, mert az lesz a kérdés, hogy „De hol van a Föld? Hol van az alagút, amelyik a Földre vezet? Melyik...” És mostantól sok alagút fog vezetni sok különböző Földre. És ez az egész pont most változik.

Aztán néhányatoknak az lesz a kérdése, hogy „Jó, de akkor most melyik alagutat válasszam? Miután eltávozom ebből az életemből, melyik alagutat válasszam?” – Ne lineárisan gondolkodj! Először is válaszd azt, amelyiket akard, vagy akár az összeset! Nem vagy lekorlátozva, és értsd meg, hogy nem előre

haladsz. Hanem lényegében csak visszafelé mész az időben. A Merlin dolgot csinálod. Azt tapasztalod meg, hogy milyen is volt a teremtés. Ennyi az egész.

Ez az első számú pont, és szeretném, ha ezt felírnátok valamire, ahol emlékezel rájuk és látod ezeket! Itt az ideje annak, hogy túllépj a lineáris gondolkodáson, és erre folyton emlékeztetni foglak benneteket. Nem arról van szó, hogy a lineáris gondolkodás rossz lenne, csak arról, hogy az mindössze csak egyetlen elem.

Most akkor csak vegyél egy mély lélegzetet és képzelj el, ahogy kiszállsz az egysíkúságból! – Persze nevetnem kell ezen a szón – lineáris, egysíkú, lineáris helyi. Néha úgy fogod érezni magad, mint akinek elment a józan esze. Van egy komfortszintetek, egy bizonyos szintű tudatosságotok, gondolkodásotok és észlelésetek, és a legtöbb ember számára a komfortszint az Istenhittel kezdődik, és azzal, hogy Isten az, ami mindent egyben tart, összetart. És ez aztán odáig megy, hogy a nap keleten kel fel. Számunkra ez az egész meg fog változni. Ezért is történt meg, hogy sokan otthagyták a Bíbor Tanácsot, mert a csoportjaik, akikkel együtt dolgoznak, egyszerűen nem állnak erre készen. És ez az egész aláásná, aláaknázná őket, nagyon kibillentené őket. És ez óriási mentális instabilitást okozna nekik. De ti készen álltok erre. Ez volt az első pont.

Második felszólítás – Lépj túl a folyamatokon

A második dolog inentől kezdve pontosan az, ami azt okozta, hogy a Bíbor Tanács sok anyyala eltávozzon. És létrehozták a saját csoportjukat, ami olyan, mint egy kisebb Bíbor Tanács, mondhatni a Pink Tanács. (nevetés) Tudjátok, ez a Piros Tanács fakóbb, halványabb változata.

A második dolog – és nem győzőm hangsúlyozni ennek fontosságát a saját magad részére. Végül engem ez nem érdekel, ez neked fontos. És máris bólogatni fogtok a fejetekkel, aztán pedig egész évben seggbe kell, hogy rúgjalak titeket emiatt. (valaki azt mondja, hogy „Jaj, ne!”) De, ez így igaz.

Ez kemény lesz. Lépjetek túl a folyamatokon, az érzelmi feldolgozásokon! Ennek már nincs helye itt abban, ahova tartunk. Nincs már helye itt az érzelmi folyamatoknak, feldolgozásoknak! „Jaj, gyerekként megverték.” – Jó! (nevetések) Nem hagyátok, hogy befejezzem! (Adamus nevet) „Csak benne úszkáltam a tapasztalásomban.”

Lépj túl rajta! Elég volt! Csinálnom kellett megint egy Mester Élete anyagot. Le kellett állítanom egy tökéletesen jó áramlást, ami a Mester Élete anyagokat illeti. Mert a soron következő résznek a Teremtésről kellett volna szólnia a Mester Élete Sorozatban. A Mester Élete 5. része ugye az Ahmyo – a Jó Élet volt. Ezt kellett volna, hogy kövesse a Mester Élete 6. része – A Teremtés. De ezt le kellett állítanom, és azt kellett mondanom, hogy álljunk csak meg itt egy kicsikét! Nem tudunk tovább menni,

mert még mindig ragaszkodnak az érzelmi sebeikhez. Még mindig ilyeneket mondanak, hogy „Jaj, szegény kicsikém! Belső gyermek.”

(Adamus émelyeg) Ennek itt már nincs helye! Mert amikor ennyire nagyon függő vagy a sebeidtől, akkor folyton ugyan azokat a köröket fogod futni. És ezt nagyon komolyan mondom kedves Gail! Amikor ennyire nagyon függővé váltál a sebeidtől, akkor folyton ugyanazokat a köröket fogod futni! És akkor a seb csak egyre nagyobbá fog válni. Fejlődni fog.

Figyeljete ide! Az a seb ki fogja fejleszteni a saját szellemét, a saját életét, a saját személyiségét, a saját tudatosságát. Arról fogsz álmodni. Ki fogod azt élni más dimenziókban, és itt is magaddal fogod cipelni. Mert meg lesz a saját tudatossága. És ettől... (lesöpri magát, mintha hátborzongató lenne) Jaj, vagy rád köptem volna? (nevetések)

Muszáj rajta túllépnetek! Hogyan? Úgy, hogy egyszerűen csak túllépsz rajta! Ne végezz folyamatokat, feldolgozásokat! Valaki azt mondta, hogy „Úgy, hogy elmész egy tanácsadóhoz.” NEM! (még több nevetés) „Elmész terápiára.” NEM! Nincs több terápia! Az lószar! (Lindának elakad a lélegzete) Tényleg az. Az embert szolgálja – a félig felébredett, vagy néha tudatlan embereket szolgálja. Mert akkor legalább azt érzik, hogy valaki meghallgatja őket, és ez nagyon fontos nekik, hogy valaki meghallgassa a traumáikat. De végül eljutsz ide, erre a pontra, ahol ez már nem szolgál téged. És amikor magadat terápiazod – na azt is felejtse el! Mert akkor csak ugyanazokat a köröket futod. És az hitelt ad pont annak a dolgoknak, amit éppen megpróbálsz elengedni. Szellemet, életet ad neki. Életre kelti. Pontosan úgy, ahogy ez a pódium is tudatában van magának, ugyanez a helyzet azzal a sebbel is, pedig az a seb eleve nem is igaz, nem is valódi. Mindössze a tapasztalásnak egy részére emlékszel, és nem a teljes dologra. Csak egyetlen réteget és egyetlen szintet látsz. Lépj túl a folyamataidon és a feldolgozásaidon, és ezt mindannyiótoknak mondom. Nőjete fel! (apró nevetgélések) Ó! Imádom ezt! (még több nevetés) Á!

Úgy értem spirituális értelemben nőjete fel! Legyetek érettek! Ismerjete fel, hogy ez már megszállottság. Egy függőség. Egy érzelmi függőség, amivel játszod. A régi energiával

játszadózol, ami lehúz téged a mocsárba. Te meg folyton csak azt mondogatod, hogy „Jaj, Adamus, gyerekként megverték, és nem élek bőségben.” – Akkor menj el innen! Nincs itt ennek helye már! Ez pontosan ugyanaz, mint amikor el kellett most engednünk ezerszáz angyali létezőt – és ezek mind nagy nevek! – de el kellett engednünk őket, mert a csoportjaik még mindig folyamatokat akarnak. Megpróbáltak alkudozni. Próbálták azt mondani, hogy „Akkor csak egy nagyon kevés folyamat maradjon! Akkor talán feladjuk a kristály terápiát, és csak a víz meg a mustár terápiát hagyjuk meg!” (nevetések) Ennek itt már nincs helye! És ezt most nagyon komolyan mondom! Amennyiben még mindig feldolgozásokat és folyamatokat végzel, és képtelen vagy ezt elengedni, ha muszáj ehhez továbbra is ragaszkodnod, akkor el kell búcsúznunk egymástól! Viszlát! Menj el a Rózsaszín Körbe!

LINDA: (felsóhajt) Ó!

ADAMUS: Mi van?

LINDA: Rózsaszín Kör?

ADAMUS: Hát ezzel azt akarom érzékeltetni, hogy nem olyan ragyogó, mint a Bíbor Kör. Elhalványult, kifakult. De fejlődik, hogy Bíbor Kör legyen.

A folyamatok és a feldolgozások rendben vannak egy bizonyos pontig, egy bizonyos határig. De utána már... csak arról van szó, hogy az egyre csak állandósítja magát, és egyre csak nő, és nő, és a végén rák lesz belőle. Pont. Rák lesz belőle, vagy a belekben vagy a gyomorban, vagy pedig a tüdőben és az agyban. És a Shaumbra esetében a legvalószínűbb az, hogy a belekben.

Lépj túl rajta! Az megtörtént. A tapasztalás része volt. Egyszerűen már nincs helye a feldolgozásoknak ott, ahova tartunk! Erre azt kérdezed, hogy „De hogyan lépjek túl rajta?” – Itt vannak bennem ezek a kísértetek, emlékek, és... - Úgy, hogy veszel egy mély lélegzetet és azt mondd, hogy „Itt vagyok, nem pedig ott. Itt Vagyok.” – Aztán pedig nem gondolkozol rajta, és nem is csatázol vele. Többé már nem harcolsz azokkal a démonokkal. Nem harcolsz azzal, hogy „Jaj, szegény én!” – és azzal sem, hogy „Nem élek bőségben!”

– Egyikkel sem. Erre már nincs itt hely! Rá fogtok jönni, hogy ez az egész tízszer olyan fájdalmas lesz ott, ahova tartunk, mint most. Amikor elkezdesz belemenni a többrétegűségbe, a valóság nem lineáris rétegeibe, és elkezdesz visszafelé haladni az evolúción keresztül, ahelyett, hogy előre mennél, amikor a Merlin hatást csináljuk, akkor tényleg nagyon fog fájni, amennyiben egy rakás szart is magaddal cipelsz. Azok a kis belső gyermek szörnyetegek hatalmas démonokká fognak nőni, mert tudjátok egy olyan helyre mentek, ahol elkezditek megérteni a valódi teremtést és a valódi energiát, ahol ezek a sebek magukba fogják szívni az energiát, és az meg fogja növelni azt.

Tisztán akarunk oda menni, ahová tartunk. Nem akarunk kis takarókat magunkkal cipelni. Tehát a második dolog ez volt. És ez okozta az a nagy törést a Bíbor Tanácsban. Ez volt a második dolog – lépj túl a folyamatokon, a feldolgozásokon. Tényleg, igazán lépj túl rajtuk! Egyébként meg minek is ragaszkodsz hozzájuk?

És a folyamatokba és a feldolgozásokba minden olyan dolog beletartozik, mint a fizikai lényed, az aggodalom, és a túlságos megszállottság a testeddel kapcsolatosan. Minden, ami most veletek történik – a testeddel, az elméddel, minden egyes tapasztalásod – a Realizációddal, a megvilágosodással áll összefüggésben. Fejezd most már be ezt a testeddel való megszállottságodat! A tested változik. Ennek így kell lennie. Ne legyél megszállott a gondolataiddal – hogy akkor most jól vagy rosszul csinálod. Lépj már túl ezen! És ezt egyedül csak te teheted meg. Csak te mondhatod azt, hogy „Elég volt! Elég volt!”

Nemrégiben filmre vettük – mi mindannyian teremtettük ezt meg – a Mester Élete Sorozat 6. részét, aminek az a címe, hogy „Elég volt!” – Ne feledjétek, hogy eredetileg a 6. résznek a Teremtésről kellett volna szólnia, de az el kellett halasztanunk, mert jó néhányan még mindig megszállottak vagytok. Húzzátok meg a határvonalat! Elég volt! Ennyi. Aztán meg ne gondolkozzatok rajta! Ne legyetek megszállottak! Ne táplálkozzatok ezekből! Elég volt. Rendben? Nem fáradtatok még bele ebbe? (valaki azt mondja, hogy „De igen!”) Mert én már nagyon. Jó.

És a következő dolog. A következő dolog. Vegyünk erre egy jó mély lélegzetet! Hú! Ez egy merabh lesz. Na most megkapjátok a merabh-otokat, a kis desszerteket! Nem, mert ez valójában egy hatalmas nagy desszert!

Kérnék akkor a merabh-hoz való világítást és zenét! A harmadik dolgot a merabh-ra tartogattam, és ez nagyon is rendben van így. Jól érzitek még magatokat? (A közönség bekiabál, hogy „Igen!”) Jó. Jó. Jó. (Adamus nevet)

(megszólal a zene)

Az 1. & 2. felszólítás áttekintése

És ne feledjétek, hogy az első két dolog, amiről eddig beszéltünk, az az volt, hogy lépjétek túl a lineáris gondolkodáson, mert az annyira nagyon unalmas. Nagyon unalmas megpróbálni megfejteni az életet meg Istent, továbbá az evolúciót, és azt, hogy a dolgok, hogy működnek. Így soha nem fogod megtalálni a választ. Pontosan ugyanúgy, ahogy azok se, akik folyton csak visszatérnek a molekuláris struktúrákhoz, mert így csak egyre több mindent fognak találni. De azt soha nem fogják megtalálni, amit igazából keresnek – azt, hogy ez az egész hogyan keletkezett. Nem fognak erre rábukkanni. De mi egy teljesen más megközelítést alkalmazunk erre. Kiszállunk a lineáris gondolkodásból.

Emlékeztek még arra, amikor azt mondtam, hogy „Nem te mész keresztül a téren és az időn. Nem te mész keresztül a téren és az időn, hanem a tér és az idő az, ami keresztülhalad rajtad.” – Menj, és mondd ezt el egy fizikusnak, egy tudósna, és rögtön nekiállnak majd vitatkozni veled, és azt mondják majd, hogy bolond vagy. Pedig rá fognak majd erre jönni,

valószínűleg még a ti életetekben. Lesz egy bámulatos fizikus, aki majd előáll ezzel az elmélettel, Einsteinhez hasonlatosan, és aztán majd több generáció kell ahhoz, hogy megpróbálják azt bebizonyítani vagy elutasítani.

De a lényeg az, hogy lépjetez túl a lineáris gondolkozáson! A tér és az idő az, ami keresztülhalad rajtad. Ugyanez a helyzet a teremtéssel is. Az már megtörtént. És nem volt abban semmiféle elvárás. Nem volt rá forгатókönyv. Az történt, hogy a teremtő vett egy hatalmas örömteli lélegzetet, majd kiengedte azt, és a kenyér kijött a sütőből. Forrón, ízletesen, illatosan. A teremtő pedig azt kérdezte, hogy „Hát ez meg hogy történt meg?! Látom a kenyeret, érzem a kenyér illatát. Megkóstolom a kenyeret. De hogy került ide ez a kenyér? Na megyek, és kiderítem.” – És akkor a teremtő belement abba a kenyér cipóba, és visszament annak alkotórészeihez, a hozzávalóhoz, az előkészülethez, a sütő bemelegítéséhez, és egyre csak visszament és visszament, míg végezetül a teremtő kiemelkedett a teremtésében való úszkálásból, és kijelentette, hogy „Most már értem! Nem csak, hogy megteremtettem, hanem meg is tapasztaltam milyen volt ezt megtenni!” Először a kenyér jött ki a sütőből.

Drága barátaim, azon kívül, hogy fejezzétek be a lineáris gondolkodást – ó, ez jó móka lesz! Egészen elképesztőnek fogjátok ezt találni! Persze időnként zavaros lesz, de mégis káprázatos! Szóval fejezzétek be a folyamatokat és a feldolgozásokat is! Az már nem rendjén való. Fárasztó. Felemészt az energiát. A feldolgozás, a folyamat azt okozza, hogy az a kis belső gyermek, vagy az a csúnya kis elmúlt élet, vagy az az aspektus szó szerint lelopja az energiát. Az egy függő vámpír.

Elég volt! Nem rendelkezik irányítással, kontrollal feletted, semmi ilyesmiről nincs szó, csak az van, hogy te engeded meg, hogy az ott legyen, mert az egyfajta örömet ad neked, és hagyja, hogy áldozat legyél. És egy teremtő az nem lehet áldozat. A teremtő az teremtő. Ennyi.

3. felszólítás – Lépj túl azon, hogy félsz az emberi éntől

A harmadik ponthoz kérnék szépen egy kis hangerőt adni a zenéhez a színpadi hatás kedvéért. Hármasszámú pont. Vegyünk egy jó mély lélegzetet, és érezzünk ebbe bele!

(szünet)

Ne félj többé az emberi éntől!

Zenét! Hatást kérek! Mélyenszántó szavak, amit egy szimfónia effektnek kellene követnie a zenében. (nevetések, ahogy a zene egy kicsivel hangosabb lesz) Akkor próbáljuk meg újra! Az előbbi részt meg vágjuk ki a videóból!

Oké. A zene könnyed és halk. És most akkor azt mondom, hogy a következő pont az, hogy ne félj az emberi énedtől! (Adamus mutogat, hogy a zenét vegyék hangosabbra, de az csak nem történik meg – nevetgélések) Hát ez itt még nem Hollywood, de azért megteszi. Nem rossz.

Ne félj az emberi énedtől. Nagyon sok a félelem.

Ez az egész dolog múlt kedden és szerdán merült fel a Bíbor Tanács ülésén. Hosszas megbeszélést folytattunk erről, ahol az emberekről beszéltünk. Olyan ez, mint egy mozis zene. Igen, olyasmi. Majdnem olyan.

Hosszasan beszélgettünk az emberekről, és az egyik dolog, amit nagyon megfigyeltünk, és ami egyértelmű volt az az, hogy félnek saját maguktól. És vannak, akik még egy jó ideig félni fognak maguktól, és pontosan ez az oka annak, amiért olyan sok angyali létező elhagyta a Bíbor Tanácsot. Hogy ott maradjanak azokkal az emberekkel, akik még mindig félnek, és akik még mindig folyamatokon és feldolgozásokon mennek keresztül, és még mindig nagyon kicsiben gondolkoznak – hogy lényegében megbecsüljék őket, tudva azt, hogy azok az emberek egyszerűen élvezik ezt tenni. Ott akarnak lenni. De mi, a többiek tovább megyünk, és visszafelé megyünk.

Nagyon sok a félelem az emberi éntől – és most itt az ideje annak, hogy ne félj tőle – a testedtől, a betegségektől, a haláltól, a fájdalomtól. Egyedül csak a félelem okozza ezeknek a dolgoknak a bekövetkeztét. Azt okozza, hogy a fájdalom még fájdalmasabb legyen, és hogy az öregedés még több öregedést okozzon.

Nagyon sok a félelem a saját gondolataitoktól. Sokan elkezdtek nagyon szabályozni a gondolataitokat, gondolat kontrollt alkalmaztok rájuk, amivel mentálisan korlátozod a saját elmédet azzal, hogy bizonyos gondolatokat nem engedsz be az elmédbe.

Tíz évvel ezelőtt a legtöbben képtelenek lettetek volna beengedni azt a gondolatot, hogy nincs különbség a fény és a sötétség között. El kellett ezt választanotok egymástól és azt mondtátok, hogy „A fény jó, a sötétség rossz.” – És ki kellett blokkolnotok a sötét gondolataitokat. Mert ez maga a sátán, a rossz energia. – „Ha a sötétre gondolok, akkor azzal meg is teremtem azt.” – Pedig ezt csak azt jelenti, hogy még tényleg nem érted magát a teremtést.

Ez az egész vonzás törvénye dolog – elég érdekes ugyan, de nagyon mentális. Arra tanítja az embereket, hogy azt kapod, amit gondolsz. Pedig ez lószar! Ez egyáltalán nem így van. Pedig ezzel mindannyian megpróbálkoztatok. De nem működik. Az elején egy kis ideig működik, de aztán már nem, aminek az az oka, hogy az nem valódi teremtés. Mindössze az energiák manipulációja, és a kettő között hatalmas különbség van.

Mi a valódi teremtésbe megyünk bele, ahol nincs hatalom. Nincs erő. Nincs elvárás. Nincs előre meghatározott végkifejlet. Ez pusztán csak a teremtés.

De nagyon sok a félelem az embertől, attól, hogy az ember mit fog tenni legközelebb. Kivétel nélkül mindannyiótokban ott van az a mögöttes félelem, hogy féltek a saját hatalmatoktól. Mert a múltban visszaéltetek vele. Fejeket, lábakat és kezeket vágattatok le! Kárt okoztatok másoknak. Nagyon féltek az embertől, de közben még mégis azonosultok vele. A testtel, a gondolatokkal és az elmével. De így nem lehet élni.

Félsz attól a dologtól, ami vagy? Attól félsz, hogy vajon sikeres leszel-e? Vagy, hogy jó partner, jó társ leszel-e? Hogy sikerül-e az a valami, legyen szó bármiről is. Félelemben éltek. Egy páran még az éjszakai álmaitoktól is féltek, nem értitek, hogy azok a gondolatok meg honnan jöhettek? Néha még az elalvástól is féltek.

Itt az ideje annak, hogy ne félj többé az embertől.

És annak is itt az ideje, hogy ne féljtek többé más emberektől sem. Tudom, hogy nagyon erősen nem érzitek magatokat biztonságban más emberek közepette, és a világban, úgy, ahogy az van. Pedig tudjátok, csak egy félős ember – aki fél saját magától – fél aztán más emberektől. Csak, aki fél a saját testétől, fél attól, hogy valaki, egy másik ember fizikailag bántalmazni fogja őt, vagy fizikailag kárt fog benne tenni. Csak, aki attól fél, hogy érzelmileg megbánt másokat – fél aztán attól is, hogy mások mit tehetnek vele pszichikailag, érzelmileg.

Olyan ez, mint amikor a kutya a saját farkát kergeti. Sosem fogja azt elkapni, ami alatt azt értem, hogy ez a félelemnek az örökös ciklusa, ami csak még több félelmet generál. Amikor félsz magadtól, mint embertől, az vezet aztán oda, hogy félsz más emberektől.

Ez lesz a legkeményebb mind közül, ezért is tartogattam utoljára, a merabh idejére.

Túl kell lépnünk azon, hogy félsz az embertől, és ez bizony kemény lesz, mert ezt az emberen belülről teszed meg.

És az ember, aki lényegében ugye fél magától, és ezért fél másoktól is, mivel ezért nem érzi magát biztonságban, szinte képtelen ezt megtenni. És csak másfél, illetve két dolgot tudok. A legfontosabb az egészben a Megengedés.

A Megengedés azt jelenti kedves ember, hogy állj félre a saját utadból. Drága ember, nyisd ki az ajtókat és az ablakokat. Fordítsd el a kulcsot a zárban, nyisd ki őket, és engedd be a Mestert. Ne csak egy kicsikét, ne csak a lábát engedd be az ajtón, vagy ne csak a szellőt engedd be az ablakon, hanem legyél teljesen megengedő! És ez bizony kemény lesz.

Sokat beszéltünk már a Megengedésről, de még mindig rengeteg az ellenállás. Néhányatok számára a Megengedés egy mentális dologgá vált, ahol ahelyett, hogy kinyitnád az ajtókat és az ablakokat, az emberi félelmek miatt, amik esetleg feljöhethetnek, azt kérdezitek, hogy „Mi a Mester? A Mester csak egy szuperember?”

A harmadik pont talán a legeslegfontosabb mind közül, hogy: Lépj túl azon, hogy félsz az embertől! És ebbe beletartozik a halálfélelem elengedése, a fájdalomtól való félelem elengedése, és mindezek a dolgok. Olyan sok félelem van, ami felhalmozódik az emberi léttel kapcsolatosan. És ezzel, hogy félsz az embertől, egyszerűen nem fogunk tudni oda eljutni, ahova tartunk. Térdre fogsz rogyini mielőtt még egyáltalán kiszállnánk ebből.

Pedig valójában nincs mitől félni. Meg fogod érteni, hogy az ember valójában soha, de soha nem csinált semmi rosszat. És ne gyere nekem ezzel a filozófiai dologgal, hogy „De mi történik akkor, ha kimegyek és megölök valakit?” – Nem fogsz ilyet tenni. Máskülönben most nem ülnék itt, és nem mondanám ezt neked.

Fejezd be, hogy félsz a múlttól, mert az tényleg nem az volt, amit most gondolsz róla.

Fejezd azt be, hogy félsz a saját úgynevezett hatalmadtól. Az a te saját tudatod.

Félsz a teljesítménytől, hogy sikerül vagy nem. Félsz a bőségtől, meg mindezekről a dolgoktól.

Hogyan tudsz ezen az egészen túllépni? Ez egy felgyülemlett félelem, ami visszafog téged. Belemész a Megengedésbe. Tudod, a Mester magával hozza az összes bölcsességet, és a Mester ezt egy aranytálcán nyújtja át neked. De amennyiben félelem van benned, akkor nem fogod azt elfogadni. Pedig Mester elhozza neked az összes emberi létidő bölcsességét.

De amennyiben félsz reggel felébredni, amennyiben attól félsz, hogy a kenyér, amit megeszel, esetleg valami szennyezett kemikáliát tartalmaz, amitől beteg lehetsz, és hogy a víz, amit megiszol tele van mindenféle kis élősködővel, amennyiben mindentől félsz, akkor nem fogod felismerni ennek a bölcsességnek az ajándékát. Mert akkor attól is félni fogsz. Azt fogod hinni, hogy az is tele van kemikáliákkal, és az rossz neked.

Ó, a félelmek – szinte már-már viccesek. Megszállottak. Mániákusak.

Egyél szabadon tartott csirkét, amennyiben annak jobb az íze. De ne azért edd azt, mert félsz a kemikáliáktól. Most komolyan beszélek. Az megszállottság. És a félelem vezérli. Amennyiben finomabb, akkor nagyszerű. De fejezd be a megszállottságot és a félelmet. Mester Vagy, és nem egy félős ember.

Azt mondanám, hogy az összes dolog közül, amiről beszéltem, az embertől való félelmen való túllépés lesz a legkeményebb. Az lesz az, ami meg fog állítani, le fog blokkolni

téged, pont akkor, amikor úgy érzed, hogy megnyílsz és kiterjedsz. Tudod, amikor érzed azt a teremtői energiát, egyszerűen csak érzed azt a tudati kirobbanást, a lélek kacáját. És nem próbálsz meghatározni, hogy az hogyan fog kinézni.

Tudjátok, ez a teremtés valódi öröme. Csak veszel egy mély lélegzetet – és teremtesz. Fogalmam sincs róla, hogy mit teremtek, és hogy az hogyan fog végződni. Ó, a francba! Egy Univerzum! Bolygókkal, csillagokkal és emberekkel! Ó! Nahát! Ez aztán jó móka volt! Ez a teremtés valódi öröme, és az, hogy csak hagyod, hogy az legyen!

Az emberek beszélnek a teremtésről, arról, hogy annak hogyan kell kinéznie, vagy hogy annak pontosan milyennek kell lennie, de ez a teremtésnek pont az ellentéte. Ilyenkor csak az történik, hogy fogják a Régi Energia elemeit, összekeverik, újra rendezik azokat, és azt hiszik, hogy ezzel megteremtettek valamit. De nem.

A valódi teremtés – Hahaha! – egyszerűen csak ilyen. „Nem tudom, hogy mi fog ezzel történni, ezzel a szenvedéllyel, amit éppen az előbb engedtem ki magamból, de meg fog történni. Létrejön, és akkor pedig úszkállok majd benne egy szépet, hogy meglássam, hogyan is jött létre.”

De visszatérve a lényegre. Itt az ideje, hogy túllépj az embertől való félelmeden! Az ember, nos, pont olyan, mint egy rajzfilm figura, kissé mókás, furcsa, korlátozott és bizarr.

Most egy pillanatra helyezd bele magad a Mester nézőpontjába, aki csak figyeli azt az embert. A Mester soha nem ítélkezik és soha nem leereszkedő az emberrel, csak azt mondja, hogy „Hát ez tényleg nagyon bizarr.” Az emberek képesek a legfurcsább dolgokra.

A Mester nem fél az embertől. A Mester arra vár, hogy az ember túllépjjen a saját magától való félelmén. Ahova mi tartunk, ott az ember félelmei egyszerűen nem lehetnek ott.

Akkor most vegyünk egy jó mély lélegzetet, és mindazt, amiről ma beszéltünk, hozzuk egybe! Beszéltünk Istenről, a teremtésről. Beszéltünk arról, hogy a Bíbor Tanácsban történt egy nagy szétválás. Aztán pedig arról, hogy hova tartunk.

Mielőtt a mai Shoud véget érne, éreztetek bele egy pillanat erejéig a valódi teremtés szépségébe, de abból a nézőpontból, hogy te soha nem lettél megteremtve.

Akkor vegyünk egy mély lélegzetet a valódi teremtésbe! Ez nem mentális. Nincs mögötte se erő, se hatalom.

(szünet)

Ez egyszerűen csak belőled jött. Csak belőled jött.

(szünet)

És nincs terhe. Nincs súlya. Még csak felelősség sem jár vele. Ez a szépsége a valódi teremtésnek.

(szünet)

Itt van hát az ideje annak, hogy túllépj azon, hogy félsz az embertől, hogy attól félsz, hogy az az ember mit fog tenni. Lépj túl a testtől való félelmen, azon, hogy félsz a gondolatoktól, hogy félsz a jövőtől, hogy félsz más emberektől. Itt az ideje, hogy ezeken túllépj!

Akkor vegyünk hát egy jó mély lélegzetet 2018. legelső Shoudján!

Vegyünk egy jó mély lélegzetet mindazra, ami már meg van, és most csak visszamegyünk, hogy kiderítsük, hogy milyen volt azt megteremtteni.

(a zene véget ér)

Vegyetek egy jó mély lélegzetet drága Shaumbra, ahogy véget ér az összejövételünk.

Egy páran már most túl sokat gondolkoztok ezen. Csak vegyetek egy mély lélegzetet, és legyetek

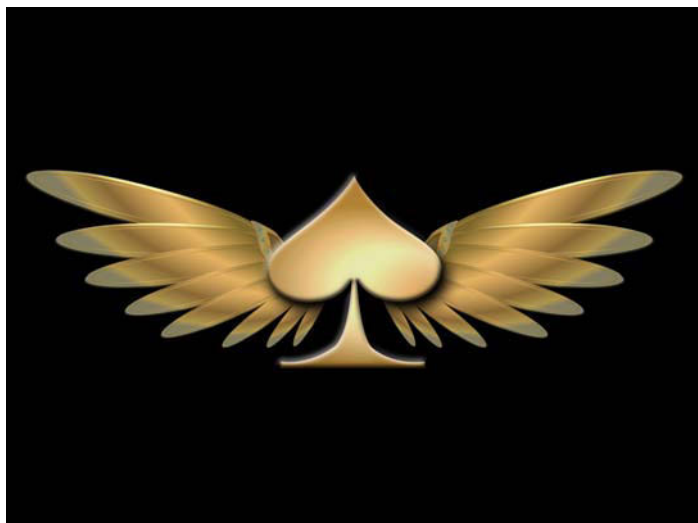
Megengedők, és ne feledjétek, hogy minden jól van a teremtés egészében.

Köszönöm drága Shaumbra. Köszönöm a mai napot. (a közönség tapsol)

Fordította: Telegdi Ildikó – telegdi.ildiko66@gmail.com

Szerkesztő és magyar nyelvi lektor: Thomázy Tímea – timea.thomazy@centrodauida.com

Magyar szinkronos video megtekintése itt: <http://www.centrodauida.com/webcast/>

CRIMSON CIRCLE

Az Új Energiás Tanítók Globális Szövetsége

www.crimsoncircle.com